

1

بخیره ی نیسلام زانست

قورئان و روه کناسی

قورئان و
زانست

6

ئاماده کردنی
سـروه رحمان

تصویر ابو عبد الرحمن الکوردی

القصیر

قورئان و پووه‌کناسی

زنجیره‌ی قورئان و زانست (٦)

قورئان و پووہکناسی

ئامادہ کردنی

سەرۆەر حەسەن

پێداچوونەوێ زانستی و پیشەکی

د. جلال حەسەن صالح بۆسکانی

کۆلیژی کشتوکال/ زانکۆی سلیمانی

پێداچوونەوێ زمانەوانی

م. محمد شریف صالح

بە کالۆریۆسی زمانی کوردی

مافی له چاپدانه وهی پارێزراوه بۆ نوسینگهی تهفسیر

ناوی کتێب به کوردی: قورئان و رووه کناسی
 ئامـاده کردنی: سهروهر ههسهن
 پێداچونه وهی زانستی: د. جلال همه صالح بۆسکانی
 پێداچونه وهی زمانه وانی: م. محمد شریف صالح
 بلاوکردنـه وهی: نوسینگهی تهفسیر بۆ بلاوکردنه وهو راگه یاندن/
 ههولێر
 نه خشه سازی ناوه وه: جمعه صديق کاکه
 خـه ت: نهوزاد کۆیی
 به رک: أمین مخلص
 نۆره و سالی چاپ: به کهم ۱۴۳۲ ک - ۲۰۱۱ ز
 تهفسیراژ: ۱۵۰۰ دانه

له بهر یوه به رایه تی گشتی کتێبخانه گشتیه کان ژماره ی سپیاردنی (۱۳۲۰) سالی ۲۰۱۱ پێدراوه

تهفسیر

بۆ بلاوکردنه وه و راگه یاندن

ههولێر- سهولای دلاکا - ژێر فوئای شهیرین ههلس

ت: ۲۲۲۱۶۹۵ - ۲۲۳۰۹۰۸ - ۲۵۱۸۱۳۸

مۆبایل: ۰۷۷۰ ۱۳۸ ۷۲ ۹۱ - ۰۷۵۰ ۶۱۰ ۵۱ ۲۲

tafseeroffice@yahoo.com

tafseeroffice@maktoob.com

altafseer@hotmail.com

ئاومرۇك

- ۹..... پېشەكى
- ۱۲..... فاكتەرمەكانى سىستىمى كشتوكالى (باران و خاك و پرووك)
- ۱۴..... جياوازى سروشتى زەوى
- ۱۵..... زەوى ناست بەرز بۇ كشتوكال باشتە
- ۱۶..... با ھۆكارى پېتىنە
- ۱۹..... دوانەيى و پېتىن لە پرووكەكاندا
- ۲۱..... وپراى ھەمان زەوى و ھەمان ئاو پرووكەكان جۇراو جۇرن
- ۲۳..... ميوە پېش گوشت
- ۲۴..... خاكىش وەك ولاتىك وەھايە
- ۲۶..... بنەرەتى سوتەمەنى دارى سەوزە
- ۲۸..... پوش و پەلاشى وشك
- ۳۰..... كشتوكال بەلگەيەكى ماددىيە لەسەر زىندووبوونەوہ
- ۳۱..... باشتىن رېگای ھەلگرتنى دانەويئە
- ۳۴..... نىعجازى خۇراكى لە قورئاندا
- ۳۵..... يەكەم: ئاو
- ۳۵..... دووہم: دانەويئە و پاقلەمەنىيەكان
- ۳۶..... سىيەم: ميوە و سەوزە
- ۳۶..... چوارەم: گوشت و ماسى و بالندەكان
- ۳۷..... پېنجەم: شير و ھەنگوين
- ۳۸..... سەرمەتا لەسەر زەوى ئاو ھەبووہ پاشان پرووك
- ۳۹..... نەو پرووكەكانەى لە قورئاندا ناويان ھاتووە

- ٤٠ (١) گمزؤ (الائل).
- ٤٠ داگمزؤ (ائل) له قورئانی پیرۆزدا.
- ٤٣ (٢) پیاز (البصل).
- ٤٥ پیاز (البصل) له قورئانی پیرۆزدا.
- ٤٧ (٣) همنجیر (التین).
- ٤٨ همنجیر (التین) له قورئانی پیرۆزدا.
- ٥٠ (٤) خمرته له (الخردل).
- ٥١ خمرته له (الخردل) له قورئانی پیرۆزدا.
- ٥٣ (٥) همنار (الزمان).
- ٥٤ همنار (الزمان) له قورئانی پیرۆزدا.
- ٥٧ (٦) ریحانه (الریحان).
- ٥٨ ریحانه (الریحان) له قورئانی پیرۆزدا.
- ٦٠ (٧) ژمقنه بوت (الزقوم).
- ٦١ ژمقنه بوت (الزقوم) له قورئانی پیرۆزدا.
- ٦٤ (٨) زمجمهفیل (الزنجبیل).
- ٦٤ زمجمهفیل (الزنجبیل) له قورئانی پیرۆزدا.
- ٦٦ (٩) زمیتون (الزیتون).
- ٦٨ زمیتون (الزیتون) له قورئانی پیرۆزدا.
- ٧٣ (١٠) دارنمبک (السدر).
- ٧٤ دارنمبک (السدر) له قورئانی پیرۆزدا.
- ٧٨ (١١) مۆز (الطلح).
- ٨٠ مۆز (الطلح) له قورئانی پیرۆزدا.
- ٨١ (١٢) نیسک (العدس).
- ٨٢ نیسک (العدس) له قورئانی پیرۆزدا.
- ٨٣ (١٣) ترئ (العنب).
- ٨٤ ترئ (العنب) له قورئانی پیرۆزدا.
- ٩١ (١٤) سیر (الفوم).
- ٩٢ سیر (الفوم) له قورئانی پیرۆزدا.

- ۹۲ (۱۵) خەپار (القئاء)
- ۹۳ خەپار (قئاء) لە قورئانى پيروزدا
- ۹۴ (۱۶) كافوور (الكافور)
- ۹۵ كافوور (الكافور) لە قورئانى پيروزدا
- ۹۶ (۱۷) دارخورما (النخيل)
- ۹۸ دارخورما (النخيل) لە قورئانى پيروزدا
- ۱۰۱ (۱۸) كوله كەناوى (اليقطين)
- ۱۰۲ كوله كە (اليقطين) لە قورئانى پيروزدا
- ۱۰۴ سەرچاوهكان

به ناوی خوای به خشنده ی میهره بان

پیشه کی

به قهله می د. نه فرام محمد حسن

سوپاس و ستایش بۆ خوای گه وره، هه زاران دروود و سلاو بۆ گیانی
پاکی پیغه مبه ری ئازیز و یارو یاوه رانی تا پۆژی دوايي...
قورئان په رتوکی خوای گه وره یه و بۆ مروفايه تی دابه زیوه و لییه وه
مروؤه فیتری چۆنیه تی ژیان و پیکه ستنی په یوه نندی ده بیئت له گه ل خود و
خوا و خه لک و گه ردوون.

قورئان وته ی خوای میهره بانه، له قورئاندا خوای به به زه یی و
به خشنده بۆ مروؤه دواوه، وته ی خوایی بۆ ناردووه، له هه ندیک مه سه له دا
ئه و زاته مه زنه ی توانای بیسنووری به سه ر هه موو نه یی و ئاشکراکاندا
هه یه سویندی بۆ مروؤه خواردووه، مروؤتیک که وه ک قه واره و هیز و زانست
به رامبه ر په روه ردگار هیچ نییه، هیچ هیچ... ئه و خوایه پیزی لێناوه
﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ﴾.

خوای گه وره وایکردووه ئیمه له وته کانی تیبگه یین، ئه مه ش یه کیکه له
گه وره ترین به خشنه کانی بۆ مروؤه.

نهم قورثانه همو لایه نه کانی په یوه ست به ژبانی مړوئی گرتوه ته وه و
هیچ لایه نیکی فراموش نه کړدوه (سیفه تیکی نهم قورثانه نه وه یه
گشتگیره و بڼه همو سرده مه کانه). په کیک له لایه نانه ناماژه
زانستیه کانی نایه ته قورثانییه کانه که ئیستا قوتابخانه ی ئیعجازی زانستی
لیکولینه وه یان دهر باره ده کات.

جیی ناماژه یه هندیك له توپژینه وانه ی دهر باره ی نه و نایه تانه که
ناماژه ی زانستیان تیدایه، ده توانریت پییبوتریت ئیعجازی زانستی قورثان،
به لام هندیکی تریان له وه به دهر نین که پافیه ک یان خویندنه وه ی زانستی
بن بڼه نایه ته کان.

خوینهری به پیز! نهم کتیبه ی به رده ستت په کیکه له و زنجیره شه ش
به رگیه ی دهر باره ی نایه ته زانستیه کانی قورثانی پیروز (که له ماوه ی پینچ
تا شه ش سالدا) ناماده کراوه: "قورثان و گه رډووناسی، قورثان و
زه ویناسی، قورثان و دهر ووناسی، قورثان و زانستی پزیشکی، قورثان و
ناژه لئاسی له گه ل قورثان و پوه کناسی" ... نیمه له م زنجیره یه دا خومان
په یوه ست نه کړدوه به وه وه که سرجه م بابه ته هه لېژنرډراوه کان له پووی
ئیعجازیوونیا نه وه ساغ کرابنه وه، به لکو ئیعجازیوونی هندیك له باسه کانی
نیو نهم زنجیره یه سه لمیتراون و هندیکی تریشیان ته نها خویندنه وه یه کی
زانستی و هاتنه وه ی زانسته له گه ل نایه ته کاندا.

له راستیدا جگه له "قورثان و دهر ووناسی" که وه رگیږدراوی به شتیکی
زور له بابه ته کانی نووسرلوئیکی "نه ندازیار عبدالدائم الکحیل" ه که توپژه و
چالاکیکی بواری ئیعجازی زانستیه، سرجه م به رگه کانی تر ناماده کراون
(بابه ته کان له کتیب و سیدی و پیگه نه لیکترونییه کانه وه هه لېژنرډراون و
وه رگیږدراونه ته سر زمانی کوردی).

له لايه كي تره وه له م زنجيره يه دا خو مان په يوه ست نه كړدووه به وه وه كه باب ته كان به دووږد ريژي و سه رجه م ورده كاريه كانپانه وه باس بكه ين، به لكو ژورينه ي باب ته كان كورت و پوختن، هه ولماند او ه ژوربه ي هره ژوري ثاب ته زانستيه كان له بواره دياريكراوه كاندا له خو بگرن.

خالتي كي گرنگ كه تايبه تمه ندي نه م زنجيره يه يه، پيداچوونه وه ي زانستي و زمانه وانپيه له لايه ن پسپوراني بواره كانه وه. ريژ و خو شه ويستي بي پايانم بو يه كي نه و به ريژانه هه يه كه نه ركي پيداچوونه وه يان له نه ستوگرت. نه و ماموستا و هاوړي نازيزانه م كه پيداچوونه وه ي زانستيان بو باب ته كان كړد، به پاستي كار هه كان زياتر زانستي كړد، تيبيني و سه رنجي ورد و زانستپانه يان ده ربار ه ي تاك تاكي باب ته كان پي دام، يان پي باب شبوونيان پي وتم، خو شحال بووم نه و نازيزانه بوونه هاوكاري نه م كار ه ساده يمان، ده بيت خوي گوره خوي پاداشتپان بداته وه.

له لايه كي تريشه وه نه و خوشك و برايانه م كه پيداچوونه وه ي زمانه وانپان بو زنجيره كه نه جامدا گه ليك جوانكاري و پاستكاريان بو كار هه كه كړد، چاكنووسي و جواننووسيان بو شيوازي دارشتن و وشه و ده ربرپنه كان په سه ندكرد، ده ستخوشي و نزي خيتم بو يان هه يه.

له گه ل نه وه شدا دياره هر كار يك خاوه نه كه ي مروف بوو، له كه موكوپي به ده ر نپيه. هر هينده ده توانين و ده زانين داواي ليخو شبوون و پيداني حيكمت له خوي گوره بكه ين.

خوي گوره دلسوزي و داناييमान پي بدات و به ميهره باني خوي نه و كارانه ي كه خو مان به باشيان ده زانين، لي مان وه ريگري ت.

فاكته ره كانی سیستمی كشتوكالی

(باران و خاك و پوهه)

خوای مه زن ده فره مویت: ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ﴾ (۲۶) أَنَا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا

(۲۵) ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا (۲۶) فَأَبْنَيْنَا فِيهَا جَبًّا (۲۷) وَعَبْنَا وَقَضَبًا (۲۸) وَزَيَّنَّا وَخَلَلًا (۲۹)

وَحَدَائِقَ غُلْبًا (۳۰) وَفَكَهْمًا وَأَبًّا (۳۱) مَتَّعْنَا لَكُمْ وَلِأَنْعَمَكُمُ عِيسَى ۲۴-۳۲، واته:

ده با مړوږ سه يری خوار د نه که ی بکات و سه رنجی بدات و بیړی لی بکاته وه. بیگومان نیمة ناومان بڼ داباراندووه ته خواره وه، چوڼ دابارینیك؟ له وه ودوا زه ویمان له ت له ت کرد به چه که ره ی ناسکی پوهه، نینجا دانه ویله مان تیدا پواند، هه روه ها تر ی و سه وزه، زه یتون و دارخورمایش، باخچه ی دهوره دراو به دارخورما یان داری تر، یاخود باخی چروپر، چه ندین جوړ میوه، له گه ل هه موو نه و گزوگیایانه ی که خوا کرده و مالات ده یخوات له له وه پگا کاند، (هه موو نه مانه مان ناماده کردووه) تا خو تان و مالاته کانتان سوودی لیوه ریگرن.

نم نایه تانه ناماژه به سی فاکته ری سه ره کی که شوه و ده که ن که مه ودای سه رکه وتووی کرداری کشتوکالی دیاری ده که ن، نه وه ش هاو کی شه یه که سی په گز له خو ده گریت:

۱. باران ﴿أَنَا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا﴾: هه موو نه و کاریگه ری بانه ی که شوه و

ده گریت وه که یارمه تی باران بارین ده دهن، وه: هه ور و گه رمی و با و کرداری هه لمین.

۲. خاک ﴿ثُمَّ شَفَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا﴾: ئاماژه به پټویستی زهوی و کیلان، بۆ ده‌ستکه‌وتنی به‌روبوومی کشتوکالی باش و چاک.

۳. پوهه‌ک ﴿فَابْنَيْنَا فِيهَا حَبًّا﴾: ئه‌وه‌ش جۆری تۆوه به‌کارهاتووه‌کان ده‌گریته‌وه.

ئهم پاستییانه‌ی قورئانی پیروژ باسی لی‌وه‌کردوون بنه‌ماکانی زانستی "ئه‌ندازیاری کشتوکالی" له‌سه‌ر دامه‌زراوه که له زانکۆکان ده‌خوینریت... به‌ر له ده‌ستپیکردن به هه‌ر پرۆژه‌یه‌کی کشتوکالی پټویسته لی‌کۆلینه‌وه له‌سه‌ر فاکته‌ره‌کانی که شوه‌ه‌وای ئه‌و ناوچه‌یه بکریت، له‌گه‌ڵ دیاریکردنی سه‌رچاوه ئاوییه‌کانی و شیکردنه‌وه‌ی جۆری ئاوه‌که‌ی و پټژه‌ی سویریتی. هه‌روه‌ها پټویسته لی‌کۆلینه‌وه ده‌رباره‌ی جۆری خاکه‌که‌ی و زانیی پټژه‌ی ماده‌ده‌کانزایی و ئه‌ندامیه‌کان بکریت، پټژه‌ی قوپ (Clay) و لیته (Slit) و قوم (Sand)، پاشان له‌ژێر پۆشنایی ئه‌و زانراوانه‌دا جۆری پوهه‌کی شیاو بۆ ئه‌و خاکه ده‌ستنیشان ده‌کریت له‌گه‌ڵ سوپی شیاوی کشتوکالی و جۆری تۆوه‌کان.

جیاوازی سروشتی زهوی

خوای په روه ردگار ده فره مویت: ﴿وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرِجُ نَبَاتَهُ، بِإِذْنِ رَبِّهِ،
وَالَّذِي خَبَتْ لَا يُخْرِجُ إِلَّا نَكِدًا كَذَلِكَ نُصْرِفُ الْأَيَّامَ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ﴾
الأعراف/۵۸، واته: ولاتی به پیت و چاک و شاه دان دار و پروه کی تیدا
ده پویت به فرمانی په روه ردگاری، نه وهش که ژونگ و پیس و بیکه که
بیت، شتی بیسود و بیغه نه بیت هیچی لی پهیدا نابیت، نا به وشیه به
به لکه و نیشانه ی جوراوجور ده هینینه وه بو که سانیک که دلسوزن و
سوپاسی خوا ده کن.

خاکی کشتوکالی له زهوییه که وه بو یه کیکی تر ده گوړیت، به گوړه ی
پله ی جورچاکی: زهوی لمین هیه، زهوی قوپین، زهوی خویدار یا خود
زهوی بیابان و جگه له وانه ش.

نهم جیاوازییه له سروشتی زهویدا له گرنگترین پړسا کشتوکالییه کانه
که له کاتی لیکولینه وه له و زهوییه دا په چاو ده کرین، نهم راستییه
زانستییه له قورئانی پیروژدا پیشینه ی هیه.

له گرنگترین هؤکاره کانی جیاوازی له جور ی زهوی کشتوکالیدا،
جیاوازییه له قه باره و ژماره ی کونیه کانی نیو خاک. بو نمونه زهوی
قوپینی په ش ئاو گل ده داته وه، چونکه کونیه کانی ته سکه، نه وهش
یارمه تی ده دات له پاریزگاریکردنی ئاو، له کاتییدا زهوی لمین به خیرایی

ناوی پيدا پډه‌چیت، چونکه کونيله‌کانی فراوانه و ناتوانیت پاریزگاری
ناوی سهر پوهه‌کای بکات.

دابه‌زینی ئاو به زه‌ویدا ده‌بیته‌هوی به‌رزکردنه‌وهی نه‌وه‌وایه‌ی له
کونيله‌کاندا هه‌یه، به‌وه‌ش ئاوه‌که جیتی هه‌واکه ده‌گریتنه‌وه، هه‌ریویه‌ قور
به‌ ئاو ده‌کشیت و به‌ وشکبوونه‌وه ده‌چیتنه‌وه‌یه‌ک.

زه‌وی ئاست به‌رز بۆ کشتوکال‌ باشته

په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمویت: ﴿كَمْثَلٍ جَعَلَكُمْ بَرَبَّوْهُ أَصَابَهَا وَابِلٌ فَتَأْتِ
أُكُلَهَا ضَعْفَتَيْنِ فَإِنْ لَمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطَلٌّ﴾ البقرة/۲۶۵، واته‌ وه‌ک
باخچه‌یه‌ک وایه، له به‌رزاییه‌کدا بیته و بارانیکی دلۆپ گه‌وره‌ بیگریتنه‌وه و
بیته‌هوی نه‌وه‌ی که دوو به‌رامبه‌ر به‌ره‌می هه‌بیته، خۆنه‌گه‌ر بارانی دلۆپ
گه‌وره‌ش نه‌یگریتنه‌وه، نه‌وه نه‌باران پاراوی ده‌کات.

ئه‌م ئایه‌ته ئاماژه به‌وه ده‌دات زه‌وی به‌رز باشته بۆ کشتوکال، په‌نگه
به‌ره‌می نه‌وه زه‌وییه دوو هیندی نه‌وه به‌ره‌مه‌ بیته که زه‌وی نزم ده‌یدات.

زانستی کشتوکالیی نوێ سه‌لماندوویه‌تی هه‌رچه‌ند ئاستی زه‌وی به‌رز
بیته، ئاستی ناوی ژیر زه‌وی نزمتر ده‌بیته، هینده‌ش کشتوکال و به‌روبووم
باشتر ده‌بیته. نه‌وه‌ش هاوتایی ته‌واو له نیوان زانستی کشتوکالیی نوێ و
قورئانی پیرۆزدا دووپات ده‌کاته‌وه.

ئه‌گه‌ر زه‌وی به‌رز به‌لیشاو و ژۆر ئاودی‌ری کرا نه‌وا به‌شی پێویستی خۆی
وه‌رده‌گریت و ئاوه زیاده‌که‌ش به‌ته‌واوی به‌ زیاد ده‌پوات، به‌لام ئه‌گه‌ر

هاتوو ئاودیریه کی کهم کرا ئهوا پیویستی خوی دهست ده که ویت بیته وهی
 ئاو بمینیتته وه که پیویست به خولی پزگار کردن بکات. له سه ر ئه م
 بنه مایه یه مه سه له کانی به کارهینانی ئاو بوونه ته جیی بایه خدان.

له و راستیه زانستیانه ی ئایه ته پیروژه که ئاماژه ی پیداو وهیه که
 هۆکاری ئاودیری ئه گه ر راسته وخو له بارانه وه بوو، باشتره له ئاودیری له
 پوویار و ده ریا کانه وه، چونکه له که شدا ئه و په گه زه ده گمه نانه هه ن که
 له گه ل دلوپسه باریوه کاند ده توینه وه، ئه وه ش ده بیتته هوی
 که و تنه خواره وهی راسته وخوی ئه و ماددانه بو سه ر پوهه که کان و
 وه رگرتیان له لایه ن پوهه که که وه، به وه ش گه شه کردنی دوو هیند ده بیت.

(با) هۆکاری پیتینه

خوای گه وره ده فه رمویت: ﴿وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ لَوَاقِحَ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
 فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ﴾ (الحجر/ ۲۲)، واته: ئیمه (با) مان
 کردوو به هۆکاری پیتینه ری پوهه ک، و هه ر به هوی (با) وه باران له
 ئاسمانه وه ده بارینین و ئیوه ی پی تیرئاو ده کهین، بیته وهی ئیوه ئه و
 ئاوانه تان ئه مبار کرد بیت.

له رافه ی ئه م ئایه ته دا هاتوو: با هۆکاری پیتاندنه بو دار و هه ور.
 "إمام طبري" ده لیت: "با هه لگری هه ور و خیره".

لای زانایانی پوهه کناس بووه ته زانیارییه کی چه سپاو که تووی نی ره
 (هه لاله) کردن به سه ر مییه کاند (واته کرداری پیتاندن) کرداریکی بنه په تی

پیتانندن و دروستبوونی تږوی پوهه که. له کاتیکدا که دهنکه هه لاله کان (Pollen Grain) له هه ندامه کانی نیرینه وه له گولدا (Anthers) ده گویرینه وه بږ ندامه کانی مییه تیایدا (Stigma)، پاشان پیتین پووده دات.

کرداری پیتانندن ده گونجیت له نیوان هه ندامه کانی نیره و مییه ی هه مان گول یان هه مان پوهه کدا پووبدات، له م کاته دا به کرداره که ده وتریت (پیتانندی خوی Self Pollination). ده شگونجیت کرداره که له نیوان دوو پوهه کی جیاوازا بیت، له م کاته شدا پییده وتریت پیتانندی تیکه لی (Cross Pollination).

پینگاکانی گواستننه وه ی دهنکه هه لاله کان به پیتی جوری پوهه که که ده گوریت، لیره دا ویرای نه و پیتانندن ی مرقه به دهستی خوی ده یانکات - بږنونه وه که نه وه ی بږ دارخورما ده یکات - سی پینگای تر هه یه، نه وانیش: ۱. پیتانندن به هوی ناژه له وه، وه که میرووه کان.

۲. گواستننه وه و پیتانندن به هوی ناوه وه.

۳. پیتانندن به هوی باوه.

وه که له نینسایکلوپیدای به ریتانیدا هاتووه، (با) پږلیکی گرنکی هه یه له گویرانه وه ی دهنکه هه لاله له و پوهه کانه وه که گولی بږن و پهنګداری کیشکاریان نییه بږ میرووه کان، بږیه (با) هه لده ستیت به بلاوکردنه وه ی هه لاله بږ دوریسی زږ. بږنونه (با) دهنکه هه لاله ی سنه و بهر (Pine) بلاوده کاته وه بږ دوریبه که ده گونجیت بگاته (۸۰۰ کیلومه تر) بهر له وه ی هه لاله که بگاته هه ندامی میینه و پیتینه که پووبدات.

له و پوهه کانه ی به شیوه یه کی بنه په تی پشت به پیتانندن ده به ستن به هوی (با) وه، سنه و بهریبه کان و گیا که زنه (قراض) و چنار (ألحور) و

به پوو (سندیان) و گوش (قنّب) و داری بوندوقه.

له ئینسایکلۆپیدیای بهریتانیدا هاتوو: ئه وهی واده کات بلایوونه وهی دهنکه هه لاله به هوی (با) وه ئاسان بیّت نه وهیه که نه دامه نیرینه کانی گول که دهنکه هه لاله به رهه م دینن، بهرکه و ته ن به هه و، به شیوهیه که بلایوونه وهی دهنکه هه لاله کان ئاسان ده که ن. له لایه کی تریشه وه، گول له بهر زترین خالی داریان پوهه که دایه و گه لاله بهرده میدا نییه.

له ئینسایکلۆپیدیای جیهانیدا هاتوو: پیتاندن به هوی (با) وه خه سه لتهی نه و پوهه کانه یه که گولی جیا که ره وه یان نییه و بۆنی خوشی نه و تو یان نییه میرووه کان بۆخویان کیش بکه ن. له م پوهه کانه دا ته نها برێک دهنکه هه لاله ی وشکی سوک به رهه م دیت و (با) هه لیده گریت و بۆ دووری زۆر له گه ل خۆیدا ده بیات تا کو ده یگه یه نیته نه دامی مینیه. ئه م نه ندازه هه لاله یه که له هه وادا هه ن هۆکاری سه ره کین بۆ نه و (تا) یه ی به (حمی القش) ناسراوه و توشی نه و که سانه ده بیّت که هه ستیارییه کی زۆریان هه یه.

هه ره ها له ئینسایکلۆپیدیای بهریتانیدا هاتوو: بۆ ئاسان کردنی بهرکه و ته یی به (با)، زۆرجار له به هاردا گول له پیش گه لاوه گه شه ده کات، یاخود په نگه له بهر زایی داریان پوهه کدا گول گه شه بکات، زۆرجار کۆسپه کانیا ن درێژ و چه ماوه یه بۆ نه وه ی پوهه ریکی فراوانتریان هه بیّت بۆ وهرگرتنی دهنکه هه لاله کان.

که واته پوهی ئیعجازی ئایه ته که نه و ئاماژه یه یه که "با هه لده ستیت به کرداری پیتاندنی پوهه که کان".

﴿وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ لَوْفِحَ﴾

دوانه یی و پیتین له پوهه که کاند

هه روه که له جیهانی مړوځ و ناژه له کاند نیرو می هیه، له جیهانی پوهه کیشدا به هه مان شیوه یه. په روه ردگار ده فه رمویت: ﴿وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ الذاریات/۴۹، واته: له هه موو شتیک نیمه جووتمان دروست کردوه، بۆ ئه وهی بیر بکه نه وه و یاداوهری وهریگرن. ﴿سُبْحَنَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ﴾ یس/۳۶، واته: پاکي و بیگه ردی بۆ ئه و زاته ی هه ر هه موو به دیه پتیراوه کانی به جوو دروست کردوه له وهی له زه ویدا ده پویت، له خویشیان، له و شتانه ش که نایزان.

﴿فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فُكْهَةٍ زَوْجَانِ﴾ الرحمن/۵۲، واته: له هه موو جوړه میوه یه که نمونه ی دوانه یان تیدایه.

﴿وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسٍ وَأَنْهَارًا وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ يُغْشَى اللَّيْلُ النَّهَارُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ الرعد/۳، واته: خوا ئه و زاته یه که زه وی پان و بهرین کردوه و که ژ و چیا و پوویاری زوری تیدا دابین کردوه، له هه موو بهر پوویمیک جووتی فراهه م هیناوه له هه ردو په گز، شه وی والیکردوه پوژ داپوشیت، به راستی نا له و شتانه دا به لکه و نیشانه ی زور هه ن بۆ که سانیک بیر بکه نه وه.

﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَسَلَكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً

فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِّن نَّبَاتٍ شَتَّى﴾ (طه/ ۵۳، واته: شو زاته ی زهوی بو نیوه بار هیتاوه، وهکو لانکه (له سه ری ده حه وینه وه)، هه روه ها جوړه ها پیگای تیدا بو هه راهم هیتاون، له ناسمانیشه وه باران داده بارینیت، که به هوی وه چنده ها جوت پوه کی پیرواندوه.

پاگه یانندی بیردوی پیتانندن و بوونی نیر و می له هه موو به روپووم ه پوه کییه کاندا، له نایه ته که دا هه یه، دروست وه که نه وه ی سوننه تی ژیا نه له مروء و نازهل و بالنده کاندا.

وه که ژیا نی مروء که به کورپه له یه کی بچوک ده سته پیده کات، دایک په روه رده و چاودیری ده کات. ژیا نی پوهه کیش وه که کورپه له یه کی بچوک ده نکوله په ره ی پیده دات، له ماوه ی پوان و گه شه کردنیدا خوړاکی پیویستی بو به ده ست ده هیتیت. کورپه له که ش به هیمنی و جیگی ری ده مینیت وه تا کو زهوی باوه شی بو ده کاته وه و بارودخی گونجاوی بو ناماده ده بیت وه که رمی و ناو، ده نکوله و توه کان دوو که رت ده بن (ده تروکین) و کورپه له که گه شه ده کات. که گه شه ی پوهه که که ته واو بوو و گه شته ته مه نی پیگه یشتن، گوله کانی ده کرینه وه و به روپووم به ره م دیت. زانستی نوی ناشکرایکرووه گولی پوهه که کان - به جیاوازی جوړه کانیانه وه - دابه ش ده کرین بو سی جوړ:

گولی نیر - گولی می - گولی دووړه گ (که هه ردوو نه ندای نیره و مییه ی پیکه وه تیدایه).

نه و گولانه ی له هه وادا ده پیتین به وه جیا ده کرینه وه نه ندایه کانی زاونیتیان به رکه وته ی هه وان. هه رکات (با) له راننده وه ده نکه هه لاله کانیان

لی دده که ویتنه خواره وه، دهنکه هه لاله کان دهنکه ونه خواره وه که سوک و لوسن تا کو هه لگرتنیان له لایه ن هه واوه ئاسان بیت بۆ سه ره نه ندایمی مییه ی گولی تر و پاشان کرداری پیتین پووده دات.

په روه ردگار دده فه رمویت: ﴿وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ لَوَاقِحَ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ﴾ (الحجر/ ۲۲)...

ویرای هه مان زهوی و هه مان ئاو پوهه که کان جوړاو جوړن

په روه ردگار ده فه رمویت: ﴿وَفِي الْأَرْضِ قِطْعٌ مُتَجَاوِرَاتٌ وَجَنَّاتٌ مِّنْ أَعْنَابٍ وَزَرْعٌ وَنَخِيلٌ صِنَوَانٌ وَغَيْرُ صِنَوَانٍ يُسْقَى بِمَاءٍ وَحِيدٍ وَنُفِضِلُ بَعْضَهَا عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الْأَكْلِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ (الرعد/ ۴)، واته: له سه ر پووکاری زهوی پارچه ی جوړاو جوړ هه یه له پال یه کدا، هه روه ها په زی تری، به روه بومی هه مه جوړ له دانه ویله و بیستانه کاند، دارخورمای یه ک قه د و دوو قه د، هه موو نه مانه به یه ک ئاو ئاو ده درین و له یه ک ئاو ده خو نه وه و هه ندیکیانمان له هه ندیکی تر بۆ خوړاکی ئاده میزاد نازدارتر و په سه ندتر کردوه، به راستی ئا له و شتانه دا به لگه و نیشانه ی زوړ هه ن بۆ که سانیک نه قل و ژیری خو یان بخه نه کار.

﴿أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ كَمْ أَبْلَنَّا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ ﴿٧﴾﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ

أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿الشعراء/ ۷-۸﴾، واته: نایا سهرنجی زه وییان نه داوه و لیتی ورد نه بوونه ته وه، چه ندين جووت پوهه کی به نرخي هه مه جوړ و پازاوه مان تیدا پواندووه. به پاستی نا له ودها به لکه و نیشانه هه یه، که چی نژدیه یان باوه پدار نه بوون.

ویپای شه وهی پوهه که کان به یه ک ناو ناوده درین، به لام هه ر جوړه پوهه که سروشت و تاییه تمه ندی خوی هه یه، له گه ل پیدایستی و که شوه وای تاییه ت، واده یه ک بۆ کشتوگال، کاتیک بۆ به ره م... له هه مان زه وی و له یه ک ناو، پوهه که کان هاوسی یه کترن، که چی هه ندیکیان له شیوه و تام و په نگدا له هه ندیکی تریان باشترن.

پوهه ک خوراک وهرده گریت و گه شه ده کات، بۆ گه شه کردنی هه ر ده بیټ پووناکی و ناو هه بیټ، له گه ل کاریون، نوکسجین، هایدروجن، فسفور و کبریت و پوتاسیوم، کالسیوم و مه گنسیوم و ناسن و...

جیټی سه رسامیه سه رجه م پوهه که کانی هم جیهانه له سه ر هه مان شه توخمانه ده ژین، له گه ل شه وهدا له زه ویدا سیو و تریټی شیرین ده پوټ، تالگه ی تال، په مووی نه رمونیان، گه نم و جوړ پرته قال و... توخمه خوراکیه کان یه کن، خاکیش یه که، ناو یه که، تووه کان له وپه پی وردی و بچوکیدان، هه زاران جوړ و شیوه یان لیوه دهرده چیت به بون و تامی جیاواز...

خوای په روه ردگار هه موو پوهه که کانی به جوړیک خولقاندووه که له گه ل ژینگه که یاندا بگوئین.

میوه پیش گوشت

خوای په روه ردگار ده فهرمویت: ﴿وَفَكَهَهُ مِمَّا يَتَخَيَّرُونَ﴾ (۲۰) وَلَحْرِ طَيْرٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ﴾ الواقعة/ ۲۰-۲۱، واته: میوه‌شیان بۆ ده‌گپښ، به نارده زووی خوایان لیتی هه‌لده‌برترین، گوشتی هه‌ر بالنده‌یه‌کیش که حه‌زی لیبکه‌ن بویان ناماده‌یه.

هه‌روه‌ها ده‌فهرمویت: ﴿وَأَمَدَدْنَاهُمْ بِفَكَهَةٍ وَلَحْرِ مِمَّا يَشْتَهُونَ﴾ الطور/ ۲۲، واته: به‌رده‌وام حه‌زیان له هه‌ر میوه و گوشتیک بئی پیشکه‌شیان ده‌که‌ین. زانستی پزیشکی نوی و خۆراکناسی ناشکرایانکرد که خواردنی میوه له‌پیش ژمه‌ه خۆراکیه‌کان سودگه‌لیکی ته‌ندروستی هه‌یه، چونکه میوه شه‌کره ساده‌کانی تی‌دایه که به‌ناسانی هه‌رس ده‌کرین و خیراش ده‌مژرین، پيخۆله‌کانیش له‌ماوه‌یه‌کی کورتدا (که به‌چه‌ند خوله‌کیک مه‌زه‌نده ده‌کریت) نه‌و شه‌کرانه ده‌مژن و جه‌سته پېیان ده‌بوژیته‌وه و نیشانه‌کانی برسیتی و که‌می شه‌کر نامینیت. نه‌گه‌ر هاتوو که‌سیک پاسته‌وخو‌گه‌ده‌ی پر له‌خۆراکی جیاواز بکات، پیو‌یستی به‌نزیکه‌ی سی‌کاترژمیر ده‌بی‌ت تا‌کو نه‌و شه‌کره‌ی تی‌دایه ده‌یمژن، بویه بۆ ماوه‌یه‌کی دريژ نیشانه‌کانی برسیتی ده‌می‌ننه‌وه.

شه‌کره ساده‌کان، وپرای ساده هه‌رسبوون و مژنیان، سه‌رچاوه‌یه‌کی بنه‌رته‌ی وزه‌ی خانه جیاوازه‌کانی جه‌سته‌شن. له‌و خانانه‌ی سوودیکی خیرا له‌شه‌کره ساده‌کان ده‌بینن دیواری پيخۆله‌کانن، که به‌خیرایی چالاک

د دښه وه کاتيک شه کړی میوه یان پیده گات، ناماده باشیش د ه بن بڼ
جیبه جیکړدنې فرمانه کان به باشتړین شپوه (له مژنی جوره جیاوازه کانی
خوراک که که سه که له دوی میوه ده یا نخواست).
رهنګه نه وه حکمه تی پیشخستنی میوه بیت به سر گوشتدا، وه ک
شپوازی نایه ته پیروزه که.

خاکیش وهک ولاتیګ ودهایه

خوای که وړه ده فرمویت: ﴿وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرِجُ نَبَاتَهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَالَّذِي
خَبُثَ لَا يَخْرِجُ إِلَّا نَجَسًا﴾ (الأعراف/ ۵۸)، واته: ولاتی به پیت و چاک و شاه و دان،
دار و پوهه کی به فرمانی په روه ردگاری تیدا ده پویت، نه وهش که زونګ و
پیس و بی که لګ بیت، شتی بیسوود و بیتفې نه بیت، هیچی لی په یدا نابیت.
خوای په روه ردگار خاکی به ولات ناوبردوه و نه وهش به لوتکی
شیعجازی زانستی داده نریت، خاک به پیکهاته کانیه وه هر وهک ولاتیګه.
لیکولینه وه زانستییه کشتوکالییه کان سه لماندوویانه هر یه که مه تر
سیجا له خاک که بڼ کشتوکال به کارده هیتریت (۲۰۰ ه زار) کرم و (۱۰۰
ه زار) میروو (حشرات) و (۳۰۰) کرمی ناسایی خاک و ه زاران میکروب
(زینده وهری ورد)ی تیدایه ... ه مو نه وانهش به چاوی ناسایی نابینرین.
هر گرامیک له و خاکه ملیاران به کتړیا و میکروبی تیدایه که له سر
ماده نه دنامیه کان ده ژین و ده یګوړن بڼ ماده ی کانزایی، به دریژایی سال
و به بی و هستان نه م کاره ده کن.

بۇ نمونه شو میکروبانه گه لا وهریوه کان ده خۆن، شم کرداره پتویستی به بوونی هوا و تۆکسجینی نئو خاک ههیه، به لام ده بیت شو هه وایه ی نئو خاک له کوپوه هاتبیت؟

لیره دا حیکمه تی بوونی کرمه کانی خاک دهرده که ون، چونکه پۆلئیکی گرنگ ده بینن له کردنه وه ی کونی زۆر له خاکدا و هه وایش لییانه وه ده چیته خاکه که وه، واته له هه واگوپکیتی خاکدا کرمی زه وی به شداری ده کات. هه روه ها سه رجه م شو ئاره لانه ی له خاکدا ده ژین وه ک مار و میرووله و دووپشک، کونی زۆر له خاکدا دروست ده که ن. جیی سه رسامیه بو تریت نه که ر شو کونانه ی نئو خاک نه مینن پوهه ک له سه ر زه وی نامینیت و ژیانیش کوتایی دیت.

سه رجه م شو زینده وهرانه ی له نئو خاکدا هه ن وه ک ولاتیکی ئاوه دانیان لیکردوه، شه وش به ته وای له گه ل ئایه ته که دا هاوتا ده بیت.

بڼه رڼتی سوتهمه نی داری سهوزه

په روه ردگار ده فهرمویت: ﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ مِّنْهُ تُوقَدُونَ﴾ یس/۸۰، واته: نه و زاته ی له داری سهوز ناگرتان بؤ به دیدینیت، نیتر نیوه دایده گیرسین.

گازی ٹوکسجین که پیژده ی (۲۱٪) ی پیکهاته ی هوا پیکده هینیت، فاکته ریکی سه رکی و پیویسته له هه موو سوتانیک و دروستبوونی ناگردا. داری سهوز له پیگای مادده ی کلوروفیل یان پلاستیده سهوزه کانه وه که په نگی سهوز ده به خشیتته پوهه ک، ده بیتته هو ی دروستکردنی ٹوکسجین له هه وادا.

داری سهوز له پوژدا دوو هم ٹوکسیدی کاربون وهرده گریست و شیده کاته وه بؤ په گزه پیکهاتووه کانی، نه وانیش بریتین له ٹوکسجین که ده یکاته دهره وه له گهل کاربون که پوهه که که له خویدا ده هیلیته وه و بؤ دروستکردنی شانه کانی سوودی لیده بینیت.

له لایه کی تره وه ناژه لانیس له هه ناسه داندا به پیچه وانه ی پوهه که وه گازی ٹوکسجین وهرده گرن، که په گه زکی پیویسته بؤ هه موو کرداره کانی سوتانه کیمیاپیه کانی نیو خانه .

که واته نه گهر پوهه کی سهوز نه بواپه، ژیان له سه ر زهوی دروست نه ده بوو. یه که مین پوو خساری ژیان له زه ویدا دهرکه وتنی قهوزه سهوزه کان بووه له ناودا (به ر له سیّ ملیار سالّ پیشتړ)، نه مه ش یه که م مانای زانستی

ثایه ته که ده بیټ و کلیلی تیگه یشتنی ثایه ته که شه که له وشه ی (الأخضر) دا شار در او ته وه .

سهره پای پۆلی داری سهوز له بهر مه پنهانی ئوکسجین و نویکردنه وه ی (که هیچ سوتانیک به بی ئوکسجین نابیت) به هه مان شیوه خه لوزی کاربونی (یان خه لوزی به ردین) یش له داری سهوز پیکهاتووه که به هوی دیارده سروشتیه کانه وه له ناواخنی زه ویدا شار در او نه ته وه و به ماوه ی ملیونان سال گۆپاون بۆ گرنگترین سهرچاوه ی وزه ی گهرمی له زه ویدا... بپی نه مبارکرای خه لوزی به ردین له زه ویدا نزیکه ی هه شت ملیار تون ده بیټ .

به پپی پای زانایانی جیۆلۆجیا و کیمیا ی نه دما ی، دروستبوونی په ترۆل له نیو زه ویدا له پوهه و ناژه له کانه وه یه . بپی نه مبارکرای په ترۆلی زه و ی به نزیکه ی دوو ملیار تون مه زه نده ده کریټ . هه روه ها زۆر له زانایان سهرچاوه ی گازی سروشتیش بۆ پوهه کی سهوز ده گپنه وه . بپی نه مبارکرای نه م گاز هه ش له زه ویدا ده گاته نزیکه ی شه ش ملیار مه تر سیجا . به کورته ی له کلۆرفیلی پوهه که سهوز ه کاندای سوتنه مه نی خۆر نه مبار ده کریټ و له به شه کانی پوهه کدا ده گۆپین بۆ ماده ده ی پوهه کی که خواردن و سوتانی ئاسانه . زانایانی جیۆلۆجیا ش بنه په ته ی خه لوزی به ردین و په ترۆل و سه رجه م داپشته کانی په ترۆل (وه که به نزمین و کیرۆسین و ... هتد) بۆ پوهه که کان ده گپنه وه که به خاک و به رد داپۆشراون، یان ناژه له کان که خواردنیان له سه ر پوهه که کان بووه و له پوهه که وه وزه یان وه رگرتووه . نه مه وپپای نه وه ی هه ر پوهه کی سهوز سهرچاوه یه کیشه بۆ په یدابوون و هاوسه نگی ئوکسجین له هه وادا، که بۆ سوتان گرنگه .

له کۆی نه م زانیارییه وه تیده گه یین که سه رجه م جۆره کانی سوتنه مه نییه به کارهاتووه کان بنه په تیان له داری سهوز ه وه یه . به م پافه

کورتهش له پرهه ندى زانستى ئه و ئايه ته پيرۆزه تيده گهين كه ده فه رمويت:
﴿أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ﴾ (٧١) ءَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَهَا أَمْ نَحْنُ الْمُنْشِئُونَ ﴿٧٢﴾ نَحْنُ
جَعَلْنَاهَا تَذَكُّرًا وَمَتَاعًا لِلْمُقْوِينَ﴾ الواقعة/ ٧١-٧٣، واته: ئايا سه رنجى ئه و ناگره
نادهن كه دايده گيرسينن، ئايا ئيوه پوهه كه كه يتان دروستكردوه يا ئيمه
فهرامه ممان هيناهه؟ بىگومان هه ر ئيمه كردوومان ته هوى ئه وهى
يادخه روه ببيت، هه روه ها كردوومان ته هويه ك بوئه وهى گه پوك و
هاموشكه ران كه لكى ليوه ربگرن.

پوش و په لاشى وشك

خوای گه وره ده فه رمويت: ﴿وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى﴾ (١) فَجَعَلَهُ غُثَاءً
أَخْوًى﴾ (الأعلى/ ٤-٥، واته: هه ر ئه و زاته يه كه گژوگيا ده ردينيت و ده يكا ته
له وه پگا بو ئاژه ل (به لام دواى ماوه يه ك) ده يكا ته پوش و په لاشيكى زهرد و
وشك و په شه لگه راو.
(الغشاء) وشكييه و (أخوى) له (الحوه) هاتووه كه له (لسان العرب) دا
به ماناى په شى سه وزباو يان سووريكى مهيله و په ش هاتووه. بويه رافه ي
﴿فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَخْوًى﴾ واته ئه وهى دواى سه وزيه تى كردويه تى به وشكيكى
په ش. ليره دا پرسيار ئه مه يه: ئايا پوهه كيك هه يه كاتيك وشك ده بيت
پهنگى په ش ببيت؟ به دلنيا ييه وه ئه و پوهه كانه ي تا ئيستئا ئيمه
ناسيو مانن، به وجۆره نين.

"جرتود هارتمان" ده لایت: "پوهه که کان له پښتړینې دیمه نه کانی ژيانن که له سهر پووی زه وی دهر که وتوون. شانشینې پوهه کی بهر له شانشینې نازهلې له سهر پووی زه وی دهر که وتوون، چونکه نازهل ناتوانیت به بی خواردنی پوهه که کان بژی. له پاستیدا پوهه که سهره تاییه کان به ده سستی مړو نه پوینراون، چونکه له پیش پوهه که وه مړو به دی نه هیتراره، به لکو پوهه که کان خویان هاتوون بیته وهی مړو پواندبنی.

دیمه نی ژيانی پوهه کی که له سهر زه وی به دیهینراون جوراوجور و جیاوان، به شپوهی ناوچه ی سوز له پوهه که گولداره چره کان و به وهش گوی زه وی به پو شاکیکې سهوزی زور جوان و به رز له پازاوهیدا داپوشراوه که ملیونان سال، به لکو هه زاران ملیون سال، به سهریدا تیپه پروه و گوی زه ویش به ژماره یه کی زوری گورپانکاری گهر دپوونی و ژینگه یی توندا تیپه پروه.

زه وی توشی مهوسیمی بارانی به لیشاو بووه، پاشان به دوایدا چه ند ماوه یه کی وشکی دریز. چه ندین جار توشی (با) و گهرده لولوی ترسناک بووه که داره کانی په رشوبلاو کردووه ته وه و په کی پوهه که کانی له بنه وه دهرهیناوه به وهی جار دوی جار له ناوی لافاوی گهرده دا نقوم بوون. بویه شیبوونه وه یان بۆ مادده نه ندامییه سهره تاییه کان هوکاریک بووه بۆ سازاندنی که شی دویاره پوانی پوهه کی تری نوی که دویاره نه م پوهه که نویاننهش پویه پووی گهرده لولول و په شهبه و لادانه ژینگه ییه ٹیکولوزییه کان بوونه ته وه. نه م خولانهش له ماوه ی ملیونان سالدا چه ندین جار دویاره و چه ند باره بوونه ته وه.

پاشماوه ی پوهه ک و داره پوچپوهه کانی ناخی زه وی به تیپه پوون و دریزی کات ده گورپین بۆ خه لوز که په نگی په شه.

كشتوكال به لگه يه كى ماددييه

له سهر زيندو و پوهه وه

خوای گه وده ده فره مویت: ﴿وَاللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْبَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ﴾ النحل/۶۵، واته: هر خوا بارانی له ناسمانه وه باراندووه و زهوی پی زیندو و کردووه ته وه دوی نه وهی که مردبوو، به پراستی نا له و دیارده یه دا نیشانه و به لگه ی ته واو هیه بۆ که سانیك که گوی بۆ پراستی ده گرن.

یان ده فره مویت: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْكَ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحْيِي الْمَوْتِ إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ فصلت/۳۹، واته: له به لگه و نیشانه کانی خوا نه وه یه که ده بینیت زهوی کش و ماته، جا کاتیك باران به سه ریدا ده بارینیت ده خرۆشیت و گه شه و نه شو نما ده کات، چونکه به پراستی نه و زاته ی که زهوی زیندو و کرده وه، مردوانیش زیندو و ده کاته وه، بیگومان نه و خوابه ده سه لاتی به سه ره موو شتی کدا هیه.

كشتوكال کرداریکه به هویه وه مروف پیشانی خوی ده دات چۆن خوای مه زن زهوی له دوی مردنی به ناو زیندو و ده کاته وه، کاتیك وشك و زهره هه لگه پابوو و هه نووکه لیوانلیوانه له زیان و زینده وهران، به وجۆره مروف به چاوی خوی هه ندیک دیارده و توانای خوا ده بینیت له به دیهینانی زیان له زهوی مردووه وه. مروفیش له خاکی زهوی به دیهینراوه، وه که په روه ردگار ده فره مویت: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ

تَشْرِوٓتَ ﴿الرُّومُ/ ۲۰﴾، واته: له نيشانه و به لگه كانی خوا نه وه په كه ئيوه
له خاك دروستكړدوه، دواى برينى چەند قوناغيك كتوپر بوونه ته مړوټيك
و بلاوده بڼه وه به زه ويدا.

زانستى نوئ به شيكاري جهسته ي مړوټ سه لماندوويه تى كه له شى
له هه مان توخمه كانی خاك پي كها توه، له بهر نه وه نه و زاته ي زه وى له دواى
مردنى ده ژينښته وه، بېگومان مردوه كانش له پوځى قيامه تدا زيندو
ده كاته وه.

به مجوره كشتوكال ده بېته به لگه په كى ماددى له سر زيندو بوونه وه
دواى مردن.

باشترین ريگای هه لگرتنى دانه ويله

خوای گه وره له قورئانی پيړزدا و له چيرؤكى يوسف پيغه مبه ردا
(سه لامى خواى ليبيت) ده فهرمويت: ﴿وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ
يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعٌ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي
رُءْيَايَ إِن كُنْتُ لِلرُّءْيَا بَعِيرٌ ﴿١٣﴾﴾ قَالُوا أَضَلَّتْ أَصْغُرُ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَامِ بِعَالَمِينَ
﴿١٤﴾ وَقَالَ الَّذِي بَجَا مِّنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أَمْرِ أَنَا أَنْبَأُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ فَأَرْسِلُونِ ﴿١٥﴾﴾ يُوسُفُ أَيُّهَا
الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعِ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ
وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ لَعَلِّي أَرْجِعُ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٦﴾﴾ قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَأَبًا فَمَا
حَصَدْتُمْ فَذَرَوْهُ فِي سُنْبُلِهِ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّا نَاكُلُونَ ﴿١٧﴾﴾ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَأْكُلْنَ

مَا قَدَّمْتُمْ لَنَا إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَحْصُونَ ﴿٤٨﴾ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ
يُفَصِّرُونَ ﴿يُفَصِّرُونَ﴾ يوسف/ ٤٣-٤٩.

واته: (شهويك پاشا خه ويكي سه يري بينی و بوو به مه راقی و له
كوبوونه وه يه كدا) وتی: به پاستی من له خه ومدا بينيم كهوت مانگای قه له و
له لایه ن كهوت مانگای له پو لاوازه وه خوران، كهوت گوله گه نمی سه وز و
جوان و كهوتی وشكيشم بينی، نه ی زانا و شاره زایان هم خه وم بق
ليكبده نه وه مه گهر خه ون ليكبده دهنه وه. نه وانیش وتیان: هم خه وه بی
سر و بنه و هيچ نییه، نيغه له ليكدانه وه ی خه وی بیسر و بن شاره زا
نین. نيچا نه وه یان كه پرزگاری بوو بوو، دواي نه وه موو ماوه يه بیری
كه وته وه وتی: داواكارم بمنیرن (بق لای يوسف) من هه والی (ليكدانه وه ی
نه وه خه وتان) پیراده گه يه نم. (ساقی چوو بق زيندانه كه بق دیدرای يوسف و
وتی) يوسف! نه ی هاوه لی پاستگوم، هم خه ونه مان بق ليكبده ره وه (له
خه ويكي پادشادا) كهوت مانگای قه له و له لایه ن كهوت مانگای له پو
لاوازه وه خوران، هه روه ها له باره ی كهوت گوله گه نمی سه وز و جوان و
كهوتی تری وشك بومان ليكبده ره وه، بقنه وه ی بگه پیمه وه بولای خه لکی
تا وه لام بزائن. (يوسف) وتی: كهوت سالی به رده وام كشتوكال ده كهن و
دانه ويله ده چينن، نه وه ی كه دروينه تان كرد و ليتان زيادبوو به
گوله كه يه وه بيهيئلنه وه، مه گهر نه وه كه مه ی كه ده يخون. پاشان له دواي
نه وه كهوت سال گرانى و سه ختی پيشديت، نه وه ی كه زه خيره تان كردوه
بق نه و سالانه هه مووی ده خون، مه گهر كه ميكي نه بيت كه هه ليده گرن (بق
توو). له وه ودوا ساليكي باراناوی و پر به ركه ت ديت كه خه لکی به روپومی
زوريان پیده به خشریت، ميوه ده گوشن و شه ربه تی لی دروست ده كهن.

له م نایه تانه دا بانگه وازیکی قورئانی راشکاوانه هیه بۆ مرؤف تاکو به وردی و به رده وامی و چاودیری ته واوه وه کشتوکال بکات، هه روه ها زیاده له پیو یستیش ده سته بهر بکات بۆ پوه به پوه بوونه وه ی بارودوخه له نا کاوه کان. نایه ته پیروژه که هانی مرؤف ده دات بۆ گرته به ری هه موو هؤکاره کانی زانست بۆ ئه مبارکردنی به روبووم و به ره می زیاده له پیو یستی، به جۆریک که به دریزایی ماوه ی هه لگرتن و پاراستنی له حاله تی دروستی و شیاویدا بمینیتته وه.

پوهی ئیعجازی نایه ته که له وه دایه که دانه ویله به گو له که یه وه ئه مبار بکریت، چونکه گهر به گو له که یه وه هه لگیرا ئه وده مه له میرووه زیانبه خشه کان و که پوهه کان و میکرویه کانی تر و خه ساریوون پاریزراو ده بیت.

زانستی نوی سه لماندوویه تی باشتین پړگای پاراستنی دانه ویله ئه وه یه به گو له که یه وه هه لگیریت، ئه وه ش به مه به سستی پاراستنی شیئ سروشتی به روبوومه که و پښگرتن له کاریگه ری راسته وخوی که ش له سه ر دانه ویله که. به راستی ئه وه ش یه کیکه له ئیعجازه کانی قورئانی پیروژه که له ژماره نایه ن.

نُيعْجَازِي خُورَاكْ لَه قورئاندا

ئەو خۇراكانەى مَرُوف پيويستى پيئانە، ئەمانەن:

۱. خۇراکە پيکھيئەرهکان (پروتيني پوهه کى و گيانە وه رى).

۲. خۇراک بۆ وزه (کاربوهيدرات و چه وى).

۳. خۇراک بۆ پارىزگارى (فيتامينه کان و توخمه کانزاييه کان).

چۆن قورئانى پيروز باس له خۇراک و ژينه ره کان ده کات؟

پايمينه له وهى خوايى: ﴿أَنَا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا ۝٢٥ ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا ۝٣٦﴾

فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا ۝٢٧ وَعَبَا وَقَضًّا ۝٢٨ وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا ۝٢٩ وَحَدَائِقَ غُلْبًا ۝٣٠ وَفَنَكِهَةً وَأَبًا ۝٣١

﴿٣١﴾ مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِأَنْفُسِكُمْ ۝ عَبَسَ/ ٢٥-٣٢، واتە: بيگومان ئيمه ئاومان

باراندووه ته خواره وه، چۆن دابارينيك، له وه ودوا زه وييمان بۆ له ت له ت كرد به چه كه رهى ناسكى پوهه ك. ئينجا دانه وييله مان تيدا پواند. ههروه ها ترى و سه وزه. زه يتون و دارخورمايش. باخچهى ده وره دراو به دارخورما يان دارى تر، ياخود باخى چر و پر، چهندين جۆر ميوه، هاوپى له گه ل هه موو ئه و گژوگيايانهى كه خواكرده و مالات ده يخوات له له وه پرگاكاندا. (هه موو ئەمانەمان ئاماده كرپوه) تا خۆتان و مالاته كانتان سوودى ليوه ريگرن.

ئەم ئايەتانه زۆرينهى ئەوانه كۆده كاته وه كه مَرُوف ده يانخوات،

پاكوپيگه ردى بۆ خواى مه زن.

یه که م: ئاو

ئاو بنه پره تی ژیا نه، پِژده ی (۵۵-۶۵٪) ی کِششی له شی که سیکی پیگه یشتوو پیکدینیت. ئاو پتویسته بۆ کرداره کانی هه رسکردن، مژین، کرداره کیمیاییه کانی شانه کانی زینده وهر که پتویسته بۆ ژیان (زینده کار)، به مه مان شیوه گواستنه وه ی توخمه کان و پاشماوه زیانبه خش و ژارابییه کان و دهرکردنی بۆ دهره وه ی له ش به شیوه ی (مین) یان ئاره قی له ش، ئه مه جگه له وه ی که ئاو له پِکخستنی گهرمی له شیشدا پۆل ده بینیت.

خوا ی مه زن ده فره مویت: ﴿وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ﴾ (الانبیاء/۳۰).

دووهم: دانه و یله و پاقله مه نییه کان

دانه و یله کان (وهك گه نم و برنج و گه نمه شامی و جوداس) به سه رچاوه سه ره کییه کانی وزه داده نرین بۆ مرۆف، ده وریه ری (۵۵٪) ی ئه و وزه یه ی مرۆف به ده ستیدینیت سه رچاوه یان کاربو هیدراته که پیکهاته ی سه ره کی دانه و یله کانه، هه روه ها به سه رچاوه یه کی باشی زۆر له فیتامین و توخمه کانزاییه کان داده نرین.

په روه ردگار ده فره مویت: ﴿فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنْتِثُ الْأَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَقِثَّائِهَا وَفُومِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصَلِهَا﴾ (البقرة/۶۱)، واته: داوا له په روه ردگار ت بکه له پَنق و پَدزی و به روبوومی زه ویمان بۆ به ره م به نیت له پرووه کی پاقله یی و خه یار و سیر و نیسک و پیاز.

سپیهم: میوه و سهوزه

میوه و سهوزه بایه خپکی خوراکی گوره یان هیه، نه وانه سهرچاوه گلی زور باشن بؤ فیتامین و توخمه کانزاییه کان و پیشاله خوراکیه کان که کاریگه ریان له سهر تهن دروستی مړؤ پوون و ناشکرایه. پهره ردگار ده فهرمویت: ﴿وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ جَنَّاتٍ مَّعْرُوشَاتٍ وَغَيْرَ مَّعْرُوشَاتٍ وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا أَكْلُهُمُ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُتَشَابِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ﴾ (الأنعام/ ۱۴۱)، واته: خوا هر نه و زاته یه که باخاتی به رزی لق و پوډاری به رپا کردوه و باخاتی نرمی پهرش و بلاویشی به دیه پناوه و دارخورما و به روبوومی جوراوجوړیش (که شیوه و قه باره و پهنک و تام و بونیان) له خواردن دا جیا، له زهیتون و هه ناری له یه کچوو، هه روه ها له یه کنه چوو.

چواره م: گوشت و ماسی و بالنده کان

گوشت و ماسی له و خواردنانه که به هایه کی خوراکی به رزیان هیه، سهرچاوه ی سه ره کی پروتینی گیانه وهرین. شه م پروتینانه ترشه نه مینییه کانیا ن تیدایه که مړؤ پیویستی پتیانه و له ناو له شدا به ره م نایه، خوی گوره زور جوانی فهرمووه: ﴿وَالْأَنْعَمَ خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنْفَعٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾ (النحل/ ۵)، واته: مالا تیشی دروست کردوه بؤ خزمه تی نیوه که گهرمیتان پیده به خشیت، هه روه ها سوودی تری

لیوهرده گرن و له شیر و گوشته که شی ده خون له گال چه ندین سوودی
تر...

پینجه م: شیر و هه نگوین

* شیر سه رچاوه یه کی چاکه بۆ پروتین و شه کری لاکتوز (شه کری شیر)
و زۆرێک له فیتامینه کان و توخمه خوراکییه کانزاییه کان (گرنگترینیان
کالسیۆم)... په روهردگار ده فهرمویت: ﴿وَالْوَلَدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَدَهُنَّ حَوْلَيْنِ
كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُنَمِّي الرِّضَاعَةَ﴾ البقرة/۲۳۳، واته: دایکان دوو سالی ته واو
با شیر به مناله کانیان بدهن بۆ هه رکه س که ده یه ویت شیر ی ته واو بدات.
له پرووی زانستییه وه سه لمینراوه که هیچ شیرێک یان خواردنیک ی تر
هاوتای شیر ی دایک نابیت.

* هه نگوین سه رچاوه یه کی باشه بۆ شه کره ساده کان، گلوکوزیش تاکه
سه رچاوه یه کی وزه یه که مینشک پتویسته تی.
هه روها هه نگوین هه ندیک له توخمه کانزاییه کانی تیدایه له گال هه ندیک
له دژه زینده گییه کان (المضادات الحيوية) و ناوخته ی تریش.

په روهردگار ده فهرمویت: ﴿يَخْرُجُ مِنْ بَطْنِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَنُهُ، فِيهِ
شِفَاءٌ لِلنَّاسِ﴾ النحل/۶۹، واته: له ناو سکی (ئه وه هه نگانه وه) شله یه کی
په نگ جیاواز دیته دهره وه که شیفای تیدایه بۆ (زۆر نه خووشی) خه لکی.

سهرتا له سهر زهوی ئاو هه بووه پاشان پوههك

خوای گه وړه ده فه رمویت: ﴿أَنَا صَبِيْنَا الْمَاءَ صَبًا﴾ (۲۵) ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا (۲۶)

فَأَبْنَأْنَا فِيهَا جَاءً ﴿عبس/ ۲۵-۲۷﴾ واته: بېگومان ئیمه ئاومان باراندووه ته خواره وه، چۆن دابارینیک، له وه و دوا زه ویمان بۆ له ت له ت کرد به چه کهره ی ناسکی پوههك. ئینجا دانه ویلیمان تیدا رواند.

ئهم ئایه تانه ئاماژه به وه ددهن که له سهرتای به دیهینانه وه له سهر زهوی ئاو دهرکه وتووه، له دوا ی ئه وه پوههك و له پاشان مروّفه به دیهینراوه.

زانایانی فه له ك ده لئین: زهوی بهر له ملیۆنان سال پیکهاتووه له دوا ی جیابوونه وه ی له خۆر، سهرتا به شیوه ی گازیک ی کلپه سه ندوو بووه و پاشان به هۆی خولانه وه ی ئهم بارسته گازیه به ده وری خۆیدا (له بۆشایی دهره وه)، شیوه ی گۆیی وه رگرتووه، پاشان به هۆی دوورکه وتنه وه ی ئهم بارسته یه له خۆر گازه کان ساردبوونه ته وه و ئه وه ش هۆکاری پیکهاتنی پوهی دهره وه ی بووه که به پله بهندی په قهه لاتووه. به وپیتیش که گازه کان له ئۆکسجین و هایدروجن پیکهاتون و هه ر ئه و دوانه ش توخمی پیکهاتنی ئاون، له بهر ئه وه له نێو ئهم بارسته گازیه دا ئاو دروستبوو، پاشان به هه لمبوو و به رزبووه وه و ساردبووه وه، دووباره به شیوه ی لایز مه باران بۆی گه راوه ته وه و داباریوه ته سهری، به مجۆره سهرتا زهوی دروستبووه و پاشان ئاوی ئی دهرچوو و له دوا ی ئه وه پوههك دروستبووه.

نه و ڀوه گانه ي له قورئاندا ناويان هاتووه

(١) گەزۆ (الأثل)

(أثل) لەو دارانەىە کە گەزۆى بۆ سەر دادەبارێت، لە باخچە و سەیرانگاكاندا دەپوینرێت. توانای بەرگەگرتنى سوویریتی خاك و تینویتی هەیه، هەر بۆیە لە ناوچە وشك یان خویداره‌كانى جیهاندا بلأوه. لە لایەكى تره‌وه وهك بەرەستى (با) دەپوینرێت بەتایبەت لە زەوییه لمینەکاندا. تەختەى دارى دارگەزۆ لە دروستکردنى کەلوپەلى مالددا بەکار دێت، و تراوه کە مینبەرە کەى پیغەمبەر (ﷺ) لە مەدینە لە دارگەزۆى ئەو

دارستانە دروستکراوه کە نۆ میل لە مەدینەوه دووره. بە بەرى دارگەزۆ پیستە خوشە دەکریت و مەرەكەبى نوسینى لى دروستکراوه. لەك کۆنیشدا لە پزیشكى میللیدا بەکارهاتوو.

دارگەزۆ (أثل) لە قورئانى پیرۆزدا

(أثل) یە کجار لە قورئاندا ئاماژەى پیدراوه لە چیرۆكى سەبەئدا. زۆر لە تویرەران وادەبینن کە فەرمانپەرەوایى (سبأ) (٩٥٠-١١٥ پ.ن) دیرینترین فەرمانپەرەواییە کە باشورى خۆرەلاتى نیوه‌دورگەى عەرەبى بەخۆیەوه

بینیوه، خه لکی (سبأ) کشتوکالیان زانیوه و نه وهش یارمه تی داون
بوئو وهی ژيانیکی سه قامگیر بژین، وای لیکردوون هه نگاوی که وره به ره و
پیشکه وتن و شارستانییه ت بنین.

سه به نییه کان له سه ره تادا (هرواح) یان کردبووه پایته ختی خویان،
پاشان زوری نه خایاند پایته خته که یانیاں بو (مه تره ب) گواسته وه،
(مه تره ب) بووه ناوه ندیکی بازرگانی گرنګ. شارستانییه تی سه به نییه کان
پشتی به بازرگانی کاروانه و شکانییه کان ده به ست که که لوپه ل و کالایان له
(حه زره مهوت) له خوړه لاتو وه بو (مه تره ب) له خوړناوا ده گواسته وه.
لیژده دا کاروانییه کان به ره و باکور بو ناوچه نزیکه کان له ده ریای ناوه پاست
و جګه له وانه ش ده پویشتن. (سبأ) په یوه ندیګه لی به هیزی دروستکردبوو
له نټوان نیوه دورګه ی عه ره بی و میسر و ولاتی نیوان دوو پووباره
(میزپوټامیا) و فارسدا.

(سبأ) له نټو نه ته وه دیرینه کاندنا ناوبانګی هه یه، له ته وراتدا باسیکراوه
به وهی ولاتیګه خشت و به ردی پیروز (ګوهه) و کانهزای زیږ به ره م
دینیت. قورئانی پیروزیش له زیاد له جیګایه کدا باسی چیروکی سه به نی
کردووه، باسی نه و به خشش و نیعمه تانه ی کردووه که هه یانبووه و ولاتیکی
به پیت و خوښ و ناوه دان بووه... قورئانی پیروز ئاماژه به به نداوی
(مه تره ب) ده دات که به لقیس پادشایان دروستیکرد، پوونی کردووه ته وه که
نه هلی (سبأ) سوپاسگوزار نه بوون و سه ریچیبیان کردووه، بیباوه پ بوون و
له بری خوا خوړیان په رستووه.

په یوه ردگار ده فه رمویت: ﴿لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكِنِهِمْ آيَةٌ جَنَّتَانِ عَنْ

يَمِينٍ وَشِمَالٍ كُلُّوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ، بَلَدَةٌ طَيِّبَةٌ وَرَبُّ غَفُورٌ ﴿١٥﴾

فَاعْرَضُوا فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ جَنَّتَيْنِ ذَوَاتِ أُكُلٍ خَمْطٍ
وَأَقْلٍ وَشَقِيحٍ مِّنْ سِدْرٍ قَلِيلٍ ﴿١٦﴾ ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِمَا كَفَرُوا وَهَلْ تُجْزَىٰ إِلَّا

أَلْكَفُورُ ﴿سبأ/ ۱۵-۱۷﴾، واتە: سۈيىند بە خوا بە پاستى بۆ خەلكى (سبأ) لى
ولاتى خۇياندا بەلگە و نىشانەى دەسەلاتى خوا ئاشكرايە، ئەويىش دوو
باخى نۆرگەوردە بوو لەلای پاست و چەپى ناۋچەكەدا، فەرمانيان پىدراپو
كە: بخۆن لە پۆزى و پۆزى پەرۋەردگار تان و سوپاسگوزارى بن، ولاتىكى
خۆش و ئاۋەدان، پەرۋەردگارىكى لىخۆشبوو و لىبوردە... جا ئەوان
لەجياتى شوكرانە بۆزىر بن و خواپەرستى بكن پىشتيان ھەلكرد و بە دەم
بانگەوازى خواۋە نەچوون، بە ھۆى ئەۋەدە ئىمەش لافاۋىكى و ئىرانكە رمان
بەسەردا بەرەلا كردن، (باخ و بىستانى كاول كردن) ئەوسا لەجياتى ئەو
دوو باخە گەوردە دوو باخى دىركاۋى بەرۋوبوم تال و دارى بىبەرى ۋەك
دارگەزۆ و كەمىك دارى (سدر) ىش كە بەرۋوبومىكى كەمى ھەيە، پىتمان
بەخشىن. ئا بە وچۆرە سەختە تۆلەمان لىسەندن بە ھۆى ئەۋەدە كە بىباۋەر
و سىپلەبوون، ئايا ئىمە تۆلە ھەر لە كافىر و سىپلە ناسىنن؟!

پافەكارانى قورئان دەربارەى ۋەى پەرۋەردگار: ﴿فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ
الْعَرِمِ﴾ دەلەين: ﴿سَيْلَ الْعَرِمِ﴾ ئەو لافاۋە بەخوڤەيە كە خۋاى گەوردە بۆ
سەر سەبەئى نارد. و تراۋە: ﴿الْعَرِمِ﴾ ناۋى دۆلەكەيە، يان: ناۋىكە و
برىتييە لەو بەرەبەستەى ئاۋ گلدەداتەۋە.

ئايەتە پىرۆزەكان پوونيان كردوۋەتەۋە كە خۋاى پەرۋەردگار ولاتى
سەبەئى كردوۋەتە ولاتىكى خۆش و ئاۋەدان، لەبەر باشى و سازگارى
ئاۋوھەۋاكەى و دەستكەۋتنى پۆزىيەكى باش و شياۋ، باخ و بىستانەكان

له سهر هردوولای دۆله که بهروبومی خوشی هه مه جۆر و هه مه پهنکیان ده دا، نه وان لییان ده خوارد و چیژیان له بهروبوم و خوشی ولاته کیان وهرده گرت، ته نانه ت و تراوه: کاتیک ئافره ت به سه به ته ی سهر شانیه وه به ژیر داره کاند ده پۆیشت، له بهر زۆری و پتگه یشتنی داره کان سه به ته که ی سهر سه ریان پر له بهروبوم ده بوو.

خه لکی (سبأ) پشتیان له و زاته کرد که پێیبه خشیبوون و له ولاته دا سته مکارییان کرد، بۆیه شایانی سزا و به لا بوون. خوای گه وره جرجی بۆ به نداوه کیان نارد و خواره وه ی به نداوه که لاواز بوو، پاشان لافاو ی به خوپی بۆ ناردن به نداوه که ی تیکشکاند و ویرانی کرد، له گه ل خۆیدا به ردی هه لگرت تا ئه و بیستانانه خاپور بکات که ده که و تنه سهر لاکانی دۆله که، نه و داره به ردارانه بوونه داری دپکاوی و دارگه زۆ و (سدری) خراپ. له دوا ی ئاوه دانی بووه و ویرانه.

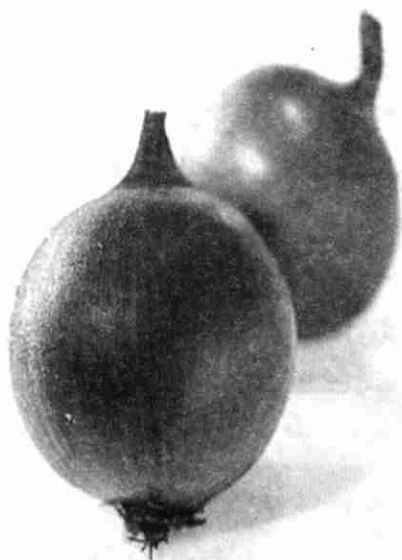
له ئایه ته پیرۆزه کانه وه به پوونی بۆمان ده رده که ویت سوپاسگوزار نه بوون هۆی گوپانی نه و به خششانیه که به خه لکی (سبأ) درابوو.

(۲) پیاز (البصل)

پیاز لای میسریه کۆنه کان ناسراوه و هه موو تاکه کانی گه ل ده یخۆن جگه له راهیبه کان، نه وان له سه ریان حه رام کرابوو. وه ک نزیکبوونه وه له خواوه نده کان پیشکه ش ده کرا، ده لێن: فیره و نه کان پیازیان پیرۆز کردوه، به لکو سویندیان پێخواردوه.

لەرپوۋى كشتيارىيە ۋە زۆرىيەى جۆرەكانى پياز بۆ تەواوكردى خولى
ژيانيان پىۋىستيان بە دوو سال ھەيە. پياز بە فسقە يان تۆۋ دەپوئىرئىت.
پىۋىستى بە خاكىكى لاواز و دەۋلەمەند و بېرى زۆرى ئاۋ ھەيە، بە تايىبەتى
كە ھىشتا بچووكە.

پياز ئاۋىتەى گۆگرديى تىدايە كە تام و بۆنەكەى پىدەبەخشىت.
پيازەكان لە ھىزى تامياندا جياوازن. خەلك پيازى گۆيى زەردى تام توند لە

دروسـتـكردى شـۆرىا
(چىشت)دا بەكاردينن، بەلام
پيازى ئىسپانى شىرىن
زۆرجار بە كالى لە زەلاتەدا
بەكارديت، بەگشتى پياز بە
كالى و بەكولوى دەخورىت.
بوۋنى پياز لە ژەمەكاندا
ھانى دەردانى شلەمەنىيە
ھەرسكارەكان دەدات و
ھەرسكردن ئاسان دەكات.
مىسر پيازى برژاۋ (مشوي)

دەخۆن كە جەستە بەھىز دەكات و پووخسار سوور ھەلدەگەرئىت و
ماسولكەكان توند و بەھىز دەكات. دەكرىت پياز لە چارەسەرى برىنەكاندا
بەكاربھىترىت. توپزىنە ۋە نوپىيەكان سەلماندوويانە پياز لە پىشەۋەى ئەرپوۋە
پوۋەكانەيە كە مىكروپەكان دەكورئىت.

پیاز (البصل) له قورئانی پیروژدا

خوای گه وره یه ک جار له قورئانی پیروژدا ناماژه ی به پیاز داوه له سوره تی (البقرة) دا و له میانه ی چیرۆکی (بنو ئیسرائیل) دا.

په روه ردگار ده فه رمویت: ﴿وَإِذْ قُلْتُمْ يٰمُوسٰى اِنْ نَّصْبِرْ عَلٰى طَعَامٍ وَّاحِدٍ فَادْعْ لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُثْبِتُ الْاَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَقِثَّآئِهَا وَفُومَهَا وَعَعْدَسَهَا وَيَبَصِّلَهَا قَالَ اَنْتُمْ بِدُلُوْكُمْ اَلَّذِیْ هُوَ اَدْنٰی بِالَّذِیْ هُوَ خَيْرٌ اَمْ یٰطٰوْا مِصْرًا فَاِنَّ لَكُمْ مَّا سَاَلْتُمْ وَضُرِبَتْ عَلَیْهِمُ الذَّلٰةُ وَالْمَسْکَنَةُ وَبَآءُ وَیَغْضَبُ مِنْ اَللّٰهِ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَانُوْا یَكْفُرُوْكُمْ بِآیٰتِ اَللّٰهِ وَیَقْتُلُوْكَ النَّبِیَّیْنَ بِغَیْرِ الْحَقِّ ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَاَكَاوٰی عَتَدُوْكُمْ﴾ (البقرة/ ۶۱)، واته: یادی نه و نیعمته بکه نه وه کاتیک به (موسا) تان وت: ئیمه هه رگیز له سه ر یه ک جوړ خوړاک ئوځره ناگرین و به ته نها جوړیک خوآرده مه نی پازی نین، له به رنه وه داوا له په روه ردگار ت بکه له پزق و پوزی و به روه وومی زه ویمان بۆ به ره م به ئینیت له پوهه کی پاقله یی و خه یار و سیر و نیسک و پیاز، موسا پییوتن: باشه چوڼ ئیوه شتی که م و ناته واو وهرده گرن له جیاتی شتی له و چاکتر و باشتړ؟ ده دابه زن بۆ شاریک (بیابانی سینا به جی به ئیلن) ئینجا به راستی نه وه ی داوی ده که ن ده ستان ده که ویت. (جا به هو ی نه و بیروباوه و پ بیانوگرتن و لاسارییه یانه وه) سوکی و پیسوا یی و لاتی و زه بوونی درا به سه ریاندا و شایانی خه شم و قینی خوایش بوون، چونکه نه وان به راستی باوه پیان به ئایه ته کانی خوا نه ده کرد و به ناهق پیغه مبه ره کانیان

دەكۈشت، ئەۋەش بەھۆى پۆچۈنلەنەۋە لە ياخىبۇن و ئافەرمانىدا،
ھەمىشە دەستدرىژيان دەکرد.

لەگەل پوۋەكەكانى تردا پىياز لە ئايەتە پىرۆزەكەدا ھاتوۋە، بەلام
پوۋەكى پاقلىيى كە لە ئايەتەكەدا ھاتوۋە، وتراۋە: دار نىيە. وتراۋە: ئەو
پوۋەكەيە كە لە زستاندا دەپوئەت.

فەرموودەى خوايى لەسەر زمانى موسا پىغەمبەر (سەلامى خواى لىبى):

﴿قَالَ أَتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَىٰ بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ﴾ نك—ۆلىكرنى
داۋاكەيانە، ئەوان داۋاي خۇراكىك دەكەن پىۋىستى بە كارى گران ھەيە لە
كشتوكال و ئاۋدىرى و كۆكردنەۋە، لەجىياتى خواردنىك كە ئارەھەتى و
تىچۈنى نىيە، ئەۋىش گەرز و ئالندەى شەلاقە (المن و السلوى) يە كە
بۇيان دادەبەزىت. ئايا ئاقلىك ھەيە پىياز پىشېخات بەسەر گەرز و ئالندەى
شەلاقەدا؟! لەكاتىكدا كە سەرچاۋەن بۆ پىرۆتىن و شەكرە سادەكان و
ئالۆزەكان و وزەبەخشن، مەسەلەكە لەۋە دەرنەچىت كە كەللەپەقى و پارى
نەبوۋنە لە (بنو إسرائيل) ھەۋە و ھىچى تر.

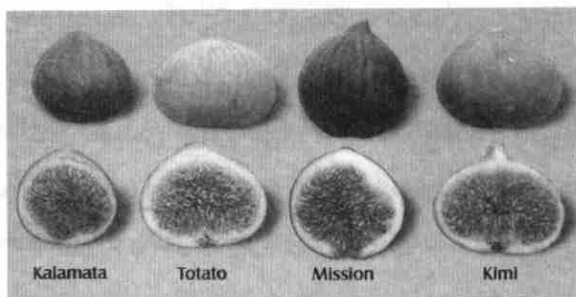
ئەگەر بەدىدىكى زانستى پەھاۋە بىروانىنە فەرموودەى پەروەردگار:

﴿قَالَ أَتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَىٰ بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ﴾ دەبىنن پاقلىمەنى
و پىياز پىرۆتىنى پوۋەكەن، بەلام ئالندەى شەلاقە (سلوى) پىرۆتىنى
ئازەلىيە. زانستى نوئ سەلماندوۋىەتى پىرۆتىنى ئازەلى كە لە ئالندەكەدا
ھەيە زۆر باشتەرە لە پىرۆتىنى پوۋەكى. ھەرۋەھا توۋىژىنەۋە زانستىيەكان
دەلئىن پىرۆتىنى پوۋەكى لەكاتى گۆرپىندا بۆ وزە جەستە شەكەت دەكات
بەپىچەۋانەى پىرۆتىنى ئازەلىيەۋە، ئەۋەيە فەرموودەكى پەروەردگار
ئامازەى پىدەدات و دەفەرموئەت: ﴿باشە چۆن ئىۋە شتى كەم و ئاتەۋاۋ

وهرده گرن له جياتی شتی له و چاکتر و باشتر. که می و نات و اوویه که له دوو پووه ووه، یه که میان: پرۆتینی پووه کی هه موو ترشه ئه مینییه کانی تیدا نییه، دووه میان: پێژهی سه دی ئه و ترشه ئه مینییه که متره به به راورد له گه ل ترشه ئه مینییه کان له پرۆتینی ئازه لیدا. ئه مهش به پیشینه یه کی زانستی قورئانی پیروژ داده نریت. خوا به نیاز و مه بهستی زانانتره.

(٣) هه نجیر (التین)

هه نجیر میوه یه که زیاتر له چوار هه زار ساله ده پوینریت، پیده چیت بنه رته که ی بگه رپته وه بۆ باشوری خۆرئاوای ئاسیا، له پاشان بلاو پووه وه تا گه یشته ناوچه ی ده ریای ناوه راست. به لگه نامه ی دیرینی یۆنانی و

پۆمانی و میسری
هه ن وه سفی بره وی
هه نجیر ده که ن وه ک
خۆراک، تا
هه نووکه ش نه خشه
و هیلکاری هه نجیر

له سه ر دیواری په رستگا کانی فیرعه ونه کان ماوه ته وه .

زۆربه ی داره کانی هه نجیر به رزییه کانیان که متره له ده مه تر، تیكپرای چپوه ی قه ده که ی ده گاته یه ک مه تر. پهنگی تویکلی هه نجیر جیاوازه: سهوزه یان زهره، په مهیی، ئه رخه وانی، قاوهیی یاخود په شه. داره کانی

ھەنجیر سالانە دوو یان سى جار بەرھەم دەدەن. ھەنجیر بە پڕگای قەلەم (عقل) یان پاكشان (الترقيد) (لەكەى بكريت بە زێر گلەو) یان موتوربەکردن زیاددەكات، لە ئاووھەوای گەرم و وشكى ھاوین و سارد و شیدارى زستانیشدا گەشە دەكات.

بەرھەمى ھەنجیر پڕزەھەكى بەرز شەكرى تێدایە، بە پێگە یشتووبى، یا وشكراوہ یا لە قوتونراو یاخود پارێزراو لە شەكردا دەخوړیت. ھەنجیر دەچیتە پێكھاتەى زۆر لە پەچەتەى پزیشكى میللى بەكارھێنراو لە زۆربەى ولانە عەرەبیبەكان و لە چارەسەرى گەلێك نەخۆشیدا بەكاردێت.

ھەنجیر (التين) لە قورئانى پیرۆزدا

خوای گەورە یەك جار لە قورئانى پیرۆزدا ئاماژەى بە ھەنجیر داوہ، ئەویش لە دەستپێكى سورەتى (التين) دا كە سویتى پێخواردووە، وەك دەفەرمویت: ﴿وَاللّٰیْنِ وَالزَّیْتُوْنِ﴾ التین/١، واتە: سویتى بە ھەنجیر و زەیتون.

بۆچوونى پافەكارانى قورئانى پیرۆز جیاوازە لە پافەى مانای ﴿وَاللّٰیْنِ﴾. "ئەین عەباس" وتویەتى: "ئەو ئەم ھەنجیر و زەیتونەى كە دەیخوین". "إمام طبري" وتویەتى: "خوا سویتى بە ھەنجیرە خواردووە كە دەخوړیت و ئەو زەیتونەى دەگوشریت". زۆربەى پافەكاران بەمجۆرە باسى دەكەن.

ھەندێك لە پافەكارانىش وادەبینن ئەم پافەى ناگونجیت ئەگەر دوو ئایەتەكەى دواتریشى لە گەلدا لێكبدریتەوہ كە پەرورەدگار دەفەرمویت: ﴿وَطُورِ سِیْنِ﴾ ٢) وَهَذَا الْبَلَدُ الْأَمِينُ﴾ التین/٢-٣، واتە: سویتى بە كىوى طورى سینا، سویتى بەم شارە ئارامە (كە مەككەى).

هەندىك لە زانايان پايان وايە ناگونجيت (التين و الزيتون) ماناي هەنجير و زەيتون بدن، ئەوان دەلێن: باسى دوو شتى خوراو كراوه (هەنجير و زەيتون) لەگەڵ دوو جيگا (طورى سينا، و ئەم ولاته ئارامە). وەك پيداگرى لەسەر ئەوه دەوتريت: خواى پەرەردگار لە ئايەتە پيرۆزەكاندا سوپىندى بەو جيگا پيرۆزانه خواردوووە كە خۆى پيرزدارى كردوون بە نىگا و پەيامە ئاسمانىيەكان. و تراوه: مەبەست لە (التين) چىاي (تين)ە كە باوكى پيغەمبەران ئىبراهيم (سەلامى خواى ليبييت) لەسەرى دەرکەوتوو، (زيتون)يش چىاي (زيتون)ە كە عيسا پيغەمبەرى (سەلامى خواى ليبييت) لى دەرکەوتوو و هەردووکیان لە دەورى (بيت المقدس)ن. (طورى سينا)ش ئەو جيگایە كە موساى لى دەرکەوت (سەلامى خواى ليبييت)، بەلام (البلد الأمين) مەككەيە كە محمدى (ﷺ) لى دەرکەوت.

و تراوه: (التين) لە ئايەتە پيرۆزەكەدا ئاماژەيە بۆ كۆيى (تين) لە تەنیش تەيمەشق. (تين) چىايە كە لە نێوان حەلوان و هەمەدان. و تراوه: مەبەست لە (تين) لە ئايەتە پيرۆزەكەدا مزگەوتى يارانى ئەشكەوتە، يان: مزگەوتى نوحە كە لەسەر چىاي جودييه، يان مزگەوتى (بيت المقدس).

هەندىك لە پاشەكاران بۆ ئەوه چوون مەبەست لە (تين) لە ئايەتە پيرۆزەكەدا دارى هەنجيرە كە ئادەم و حەوا لە بەهەشتدا بە گەلاكانى خۆيان داپۆشى دواى ئەوهى لەو دارەيان خوارد كە خواى پەرەردگار لەسەريانى قەدەغە كردبوو. خواى گەرە بە نياز و مەبەستى زاناترە.

(۴) خەرتەلە (الخردل)

خەرتەلە پۈۋەككى ۋەرزىيە ۋە لە ناۋچە ئاۋوھە ۋە مام ناۋەندەكاندا دەپۆيت، گەلاكانى ھەمىشە سەوز ۋە ئەستورن ۋە بەجۆرىك قلىشاۋن. دەكرىت گەلاكانى بە نەرمونيانى ۋە گەشاۋەيى لىبكرىتەۋە ۋە ۋەك سەوزەكانى تر بخورىت. ديارترىن جۆرەكانى خەرتەلە، خەرتەلەى پەشە كە لە تۆۋە وردەكانىيەۋە دەردەھىنرىت. ھەروھە لە تۆۋەكانى خەرتەلەى

سپى زەيتىكى تون دەردەھىنرىت ۋە لە پىشەسازى سابوون دروستكردندا بەكاردىت، لەكۆندا بۆ پۈوناككردنەۋە بەكارھاتوۋە.

خواردنى خەرتەلە بە مامناۋەندى مەيلى خواردن باش دەكات ۋە يارمەتى ھەرسكردن دەدات ۋە گازەكان لە پىخۆلەكان ۋە دەردەندىت. خەك ھاپاۋەى دەرھىنراۋ لە تۆۋ خەرتەلە بۆ پازاندنەۋەى زەلاتە بەكاردىنرىت. خەرتەلە لە ئامادەكردنى سركدە بەكاردىت ۋە ۋەك بەھاراتىش دەكرىت بە گۆشت ۋە ماسىيەۋە.

خەرتەلە پىگەيەكى ناياىى لە پزىشكى مىللىدا ھەيە، بۆ نەخۆشىيەكانى سىپل سوۋدەندە... وتراۋە: ئەگەر بخرىتە سەر سەرىك كە بە گويزان

تاشرابیت سوودی پټده گه یه نیت له له بیرچوونه وه و که مبوونه وه ی توانای له بهرکردن. نه گهر چاوی پی بریزریت لیلی چاو ناهیلایت.

خهرته له (الخرذل) له قورئانی پیروژدا

وشه ی (خرذل) دوو جار له قورئانی پیروژدا هاتووه له میانه ی قسه کردن دهرباره ی دادپه روهری په ها و زانستی فراوانی په روهردگار، وه دده فرمویت: ﴿وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَمَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ﴾ (الانبیاء/۴۷)، واته: نیمه پیوهر و تهرانووه کانی دادپه روهری له پوژنی قیامه تدا داده نیت، جا هیچ کهس به هیچ شیوه یه که سته می لیناکریت، نه گهر به قه دهر تووه خهرته له یه که (که زور بچوک و ورده، کاریکی چاک یان خرابی نه نجام دایت) دهریه نینه مهیدان، جا نه وهنده به سه بۆ نیمه که ناوا به وردی حساب و لیپرسینه وه نه نجام بده ی.

ثایه ته پیروژه که دهرباره ی دادپه روهری په های خواهی ده دویت، دادپه روهری کردن له نیوان بهنده کانی له پوژنی قیامه تدا، دیمه نیک له دیمه نه کانی پوژنی قیامه تمان بۆ وینا ده کات که خوا ی په روهردگار تهرانووه کانی دادپه روهری بۆ مروؤ داده نیت و کهس سته می لیناکریت نه گهر هینده ی تووه خهرته له یه کیش بیت، که بچوکره له وه ی چاو بیبینیت و زور سوکیشه له سهر ته رازوو، نه م شته ساده یه ش له پوژنی قیامه تدا به جی ناهیلریت و ونابیت... په روهردگار دده فرمویت: ﴿فَمَنْ

يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ۖ ﴿٧﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا

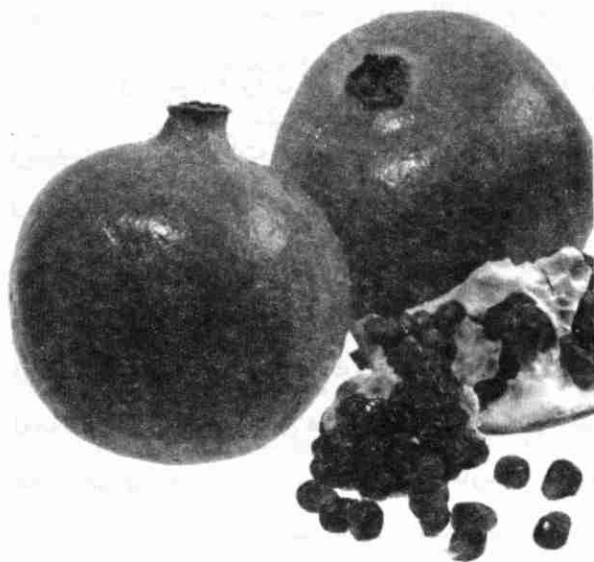
يَرَهُ ﴿الزلزلة/۷-۸﴾، واتە: ئۇ ھەي ھېندەي سەنگى گەردىلەيەك خىر و چاگەي نەجامدايىت دەيىنىتتەۋە، ئۇ ھەي سەنگى گەردىلەيەك شەپ و خراپەي ھەيىت دەيىنىتتەۋە.

لە گوزارشتىكى خىي موعجىزە ئاسادا قورئانى پىرۆز ۋەسفى زانستى خوا و گشتگىرى و توانا و دادپەرۋەرىي دەكات. خىي پەرۋەردگار لە سەر زىمانى لوقمانى دانا كە ئامۇزگارى كۆپرەكەي دەكات، دەفەر مەيىت: ﴿يَبْقُ إِنَّمَا إِنْ تَكُ مَقَالَ حَبَسَ مِنْ خَرَدَلٍ فَتَكُنْ فِي صَخْرَةٍ أَوْ فِي السَّمَوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ﴾ لقمان/۱۶، واتە: ئۇ كۆپى ئازىزم! بەرپاستى نەگەر گوناھىك ھېندەي تۆۋ خەرتەلەيەك (كە زۆرۈردە) ھەيىت و لەناو بەردىكدا لە ئاسمانەكان يان لە زەۋيدا ھەشار درايىت، (لاي خوا شاراۋە نىيە) و دەيىنىتتە مەيدان، چۈنكە بەرپاستى خوا ھىچ شتىكى لى شاراۋە نىيە و زۆرىش بە ئاگايە.

ئايەتە پىرۆزەكە باسى تۆۋ خەرتەلەيەك دەكات لە بەردى پتەۋدا، تىايدا گىرە، دەرناكەۋىت و كەس پىيىناگات، يان ئۇ دەنكە تۆۋە لە ئاسمانە فراۋانەكاندايە كە تىايدا كە لەستىرەيەكى گەۋرە ۋەك خالىكى بچوك دەرەكەۋىت، يان ئۇ تۆۋە لە زەۋيدا و لە خاكەكەيدا ونبوۋە و لاي كەس ئاشكرا نىيە. ئۇ دەنكە تۆۋە ھەرچۆن بىت و لەھەر كۆي بىت خىي كەۋرە دەزانىت و بە توانا و مېھرەبانى خىي شۆيى دەكەۋىت.

(۵) هه نار (الرمان)

دارى هه نار به خواړسكانه له خورئاواى ئاسيا و باكورى خورئاواى هيند ده پوښت، كه خواړسكانه پيښه گات پوهه كيكي گيايه، به لام كه به شيويه كي ده ستركرد ده پوښت و هك دارى كي بچوك (ده وهن) پيښه گات، كه به رزيه كه ي ده گاته چوار بو شه ش مه تر.

هه نار به گشتى
پايه يه كي ديارى له
پزيشكي ميلليدا
هيه، به تاييه ت
هه نارى شيرين،
به سووده بو
نازاره كانى گه ده و
گورچيله و سنگ و
سكچوونيش
ده وه ستييت.
هه نارى ترش نه گه ر
ئاوه كه ي

بخوريته وه به سووده بو هه وكردى گه ده و پرشانه وه ده وه ستييت، نه گه ر
ده كه كانى بكورتيت و بكرت به سهر بريندا ساړيژى ده كات، خو نه گه ر
بسوتييزيت و نه و كاره ي پيكرت نه وه باشته ر.

ھەنار (الرمان) لە قورئانى پىرۇزدا

لە قورئانى پىرۇزدا سى جار باسى ھەنار ھاتوھ، دوو جارىيان ناسراوھ بە (أل) (واتە بە موھەررەفى ھاتوھ)، ئەوھش لە ميانەى بىرخستەنەوھى خەلکى بەو بەخششانەى لە دونىادا پىيان دراوھ، پەرورەدگار دەفەرمویت:

﴿وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُتَرَاكِبًا وَمِنَ النَّخْلِ مِن طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَجَنَّتٍ مِّنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَبِهٍ انظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ

وَيَبُوهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ (الأنعام/ ۹۹)، واتە: ئەو خوايە زاتىكە لە ئاسمانەوھ باران دەبارىنىت (دەفەرمویت): جا بەھۆيەوھ چىرۆ و چەكەرەى ھەموو شىتىكى پىدەردينين و شىنى دەكەين، ئىنجا لاسكى سەوزى ئى پەيدا دەكەين. زنجىرە دانەى سەفتەكراوى ئى دروست دەكەين (وھ گولە گەنم و چەلتوك و گەنمەشامى و... ھتد) لە دارخورماش لەھەندىك لق و چلەپۆپەى ھىشووى خورما شۆردەبىتەوھ، ھەرەھا باخى ھەمەجۆرى پەز و تىرى، زەيتون و ھەنارىش، ھەيانە لە پوالەتدا لەيەك دەچىت، ھەشيانە لەيەك ناچىت، جا تەماشاي بەرەكەى بکەن كاتىك بەردەگرىت، پىدەگات، بەراستى ئا لەو شتانەدا (كە ئاماژەى تىدا كرا بۆتان) چەندىن بەلگە و نىشانەى تەواو ھەن بۆ كەسانىك كە باوھ دەھىتن.

ھەرەھا پەرورەدگار دەفەرمویت: ﴿وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ جَنَّاتٍ مَّعْرُوشَاتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشَاتٍ وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا أَكْلُهُمُ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُتَشَبِهًا

وَعَبْرَ مُتَشَبِهٍ كُلُّوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَءَاتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿الأنعام/ ۱۴۱﴾، واته: خوا هر نه و زاته یه که باخاتی به رزی لق و پوپداری به رپا کردووه و باخاتی نرمی پهرش و بلاویشی به دیهیتاوه و دارخورما و به روبوومی جوراوجوریش که شیوه و قه باره و پهنگ و تام و بونیان له خواردندا جیا به، له زه یتون و هه ناری له یه کچوو، هه روه ها له یه کنه چوو، بخون له به روبوومه که ی کاتیک ده یگریټ و پوژی چنین و دروینه مافی (هه ژارانی) لیټدهن و زیاده پوهی مه که ن، چونکه خوا له سنور دهرچوان و زیاده پوهانی خوشناوټ.

له م دوو نایه ته پیروژه دا تیټینی ده کریټ که خوی پهره ردگار جورگه لیکي پوهه کی باسکردووه، هاو به شه کانیان بریتین له: دارخورما و زه یتون و هه ناره، له هه ردو نایه ته که شدا هه نار له پیش زه یتونه وه هاتووه.

له دوو نایه ته پیروژه که وه دهرده که وټ که مه به سستی به دیهیتانی نه م پوهه کانه له لایه ن پهره ردگار وه سوود لیوه رگرتنیانه له لایه ن مروقه وه، بهر له وهش بق ته ماشاکردن و دیتنی توانای به دیهیتنه ره له گه ل به خشی نی بیسنووری نه و زاته.

له قورئانی پیروژدا یه کجار وشه ی هه نار (رمان) هاتووه به بی نامرانی ناسین (أداة التعریف)، نه وهش له میانه ی مژده دانی پهره ردگار به بهنده دلسوزه کانی به هه ندیک له و به خششانه ی له به هه شتدا بویان ناماده کراوه.

پهره ردگار ده فه رموټ: ﴿وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَانِ ﴿٦٢﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا

تُكَذَّبَانِ ﴿٦٣﴾ مُدْهَمَّتَانِ ﴿٦٤﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذَّبَانِ ﴿٦٥﴾ فَبِهَا عَيْنَانِ

فَضَاحَتَانِ ﴿٦٦﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذَّبَانِ ﴿٦٧﴾ فَبِهَا فُكْهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ ﴿٦٨﴾

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٢﴾ الرحمن / ٦٢-٦٩، واته: جگه له و دوو بهه شسته، دوو بهه شستی تریش ئامادهیه بۆ ئهوانه ی پله و پایه یان و له خوار خاوه نانی دوو بهه شستی ناوبراووه. جا ئیتیر ئه ی مڕۆڤ و پهری، به کام له ناز و نیعمه ته گانی پهروهردگار بپواناکهن، کامه ی په سه ند ناکهن. (ئه و بهه شتانه ش) ئه وهنده سه وز ده نوین مه یله و په ش ده چنه وه له جوانی و تۆخیدا. جا ئیتیر ئه ی مڕۆڤ و پهری به کام له ناز و نیعمه ته گانی پهروهردگار بپواناکهن، کامه ی په سه ند ناکهن. دوو سه رچاوه ی هه لقولاویان تیدایه. جا ئیتیر ئه ی مڕۆڤ و پهری، به کام له ناز و نیعمه ته گانی پهروهردگار بپواناکهن، کامه ی په سه ند ناکهن. داری میوه و دارخورما و هه ناریان تیدایه. جا ئیتیر ئه ی مڕۆڤ و پهری، به کام له ناز و نیعمه ته گانی پهروهردگار بپواناکهن، کامه ی په سه ند ناکهن.

له و نایه ته پیرۆزانه وه ده رده که ویت که هه نار به کی که له و به خششان ی
خوای که و ره له به هه شتدا بۆ به نده باوه رداره کانی ناماده کردوه .

خوێنه‌ری ورده‌كار له قورئانی پیرۆز له فه‌رمووده‌ی په‌روه‌ردگاره‌وه

﴿فِيهَا فَكِيهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ﴾ تییینی ده‌کات که خوای گه‌وره باسی میوه‌ی

کردووه ئینجا باسی دارخورما و هه‌نار... لێره‌دا هه‌ندیك له پاشه‌کاران

پرسیار ده‌که‌ن: ئایا هه‌نار و خورما میوه‌ن یان نا؟ هه‌ندیکیان وتویه‌:

هه‌نار و خورما میوه‌ نین وه‌ك له ئایه‌ته‌که‌وه وه‌رده‌گیریت. لای "أبي

حنيفة" هه‌نار و خورما میوه‌ نین. هه‌ندیکی تریان وتویه‌: خورما و هه‌نار

میوه‌ن. په‌نگه‌ بو‌تریت: نه‌گه‌ر نه‌وانیش هه‌ر میوه‌ن ئیتر بۆچی له

ئایه‌ته‌که‌دا میوه‌ جیا‌کراوه‌ته‌وه له خورما و هه‌نار؟! له‌م باره‌یه‌وه "الفراء"

ده‌لێت: نه‌مه وه‌ك نه‌وه‌فه‌رمووده‌ی په‌روه‌ردگاره‌ که ده‌فه‌رمووت:

﴿حَفِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَى وَقُومُوا لِلَّهِ قَنِينَ﴾ البقرة/۲۳۸،
واته: که متەرځه می مه کن و پاریزگاری له نه نجامدانی نویژه کاندای بکن،
به تاییه تی نویژی ناوهند (که نویژی عه سره) هه میشه و به رده و امیش
فرمانه کان بۆ خوا نه نجام بدهن، به گهردن که چپیه وه.

له نایه ته که دا خوای په روه ردگار فرمانی پاریزگاری کردنی سه رجه م
نویژه کانی داوه، له پاشان ده که پټه وه بۆ (وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَى) وه ک
جهخت له سه رکړنه وهی. به هه مان شیوه دووباره باسی خورما و هه نار
کراوه ته وه وه ک هاندانیکی به هه شتییه کان. ئیتر خوای گهره زاناره.

(۶) پټخانه (الریحان)

هر له کونه وه پټخانه ناسراوه، له لای پټشینه کانی یونان به هایه کی
نوری هه بویه و له ناهه نکه کانیا ندا به کاریانه یتناوه، تا هه نووکه لقه کانی
پټخانه له هه ندیک ولاندا بۆ پازاندنه وهی گۆپی مردووه کانیا ن به کاریدینن،
به لکو هه ندیجار که لا وشکه کانیا ن له گهل مردودا خستووه ته گۆپه وه.

پټخانه گیاهه کی ته مه ن دريژه (زیاتر له ۲ سال). به رگه ی جوری
جیاوازی خاک ده گریټ، هه روه ها به رگه ی وشکی و بیتاویش ده گریټ.

پټخانه له و پوهه کانه یه که هه میشه سه وزه، دريژی قه ده که ی ده گاته
(۲۰ سانټیمه تر)، نه که رچی جوریک له پټخانه هه یه وه ک ده ون
که شه ده کات و دريژی ده گاته زیاد له دوو مه تر. که لا کانی بریقه دار و
سه وریکی توخه، گوله کانی سپی و بونخوشن.

پودار و بونځوشی بهرهم هیناوه، جا ئیتر نهی مړوف و پهری، به کام له ناز و نیعمه ته کانی په روگردگار بړوا ناکه، کامه ی په سهند ناکه.

له ثایه ته پیروزه کانه وه دهرده که ویت که له مه زنتین به خششه کانی خوی په روگردگار له سر خه لک نه وه په ریحانه ی بؤ به دیهینان.

جاری دوهم له سوره تی (الواقعة) دا هاتوه، کاتیک دهغه رمویت:

﴿فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْمُلُكُومَ (۸۲) وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ نَنْظُرُونَ (۸۱) وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ

وَلَكِنْ لَا تَبْصُرُونَ (۸۵) فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ (۸۶) تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

(۸۷) فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ (۸۸) فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتُ نَعِيمٌ (الواقعة/ ۸۳-۸۹،

واته: باشه! ئیوه بؤ بیرناکه نه وه، پوژیک دیت که: پوختان ده گاته

گه روتان، ئیوه ش به دهوری نه و که سه دا بؤ دهسه لاتانه ته ماشا ده که ن و

سه رنج ددهن، له کاتیکدا که ئیمه له ئیوه نزیکتین لئی، به لام ئیوه

نامانبین. خوځه گهر ئیوه زیندوو ناکرینه وه و پاداشت نادرینه وه، نه و

پوخته تان ده گپړایه وه نه گهر پاست ده که ن و دهسه لاتان هیه. جا نه گهر

نه و که سه ی له سه ره مه رگدایه له نزیکان و خوځه ویستانی ئیمه بیت. نه وه

ئیتړ خوځی و کامه رانی و ناسووده یی به هه شتی پر له ناز و نیعمه ت

چاوه ریپیه تی.

له پاستیدا هم ثایه ته پیروزانه به لگن له سر نه وه که هم قورئانه له

به دیهینهری زاناو هیه، چونکه کی له ئیمه ده توانیت هه والمان دهر باره ی

حالی نه و که سه بداتی که له سه ره مه رگدایه؟! که س نییه نه و حاله ته ی

نه زمون کرد بیت، چونکه بهرگی تاقیکردنه وه که ناگریت، کی ده توانیت

نه و ساته مان بؤ شروقه بکات جگه له به دیهینهری مه زن که زیندووه و

هرگیز نامریت؟!

ئایەتەکان دەریدەخەن مژدەیهکی باشە بۆ باوەپدار لەکاتی مردنیدا که فریشتەکه به (ریحان) مژدەى پێبدات.

(٧) ژەقنەبوت (الزقوم)

کتیبه کانى
ته فسیر ده لّین:
(الزقوم)
ده سسته واژه یه کی
دارپژژراوه له
(تزقم) هوه که
بریتییه له
(به ناپه حهت
قوتدان)، ئەو ههش

به هۆى ناخۆشى خواردنیه وه له بهر ناشیرینی دیمه ن و بۆنى.
شایانی ئاماژه پیکردنه جیاوازی له نێوان پاقه کاراندا ههیه له سه ر
ماهیەتی داری ژەقنەبوت، به مانای ئەو ه که ئایا داری دونیایه یان نا؟
هه ندیک له پاقه کاران ده لّین: داری ژەقنەبوت داری دونیایه . هه ندیکیان بۆ
ئەو ه ده چن که داریکی گه لا بچوکی تاله . هه ندیکیان وتویانه : ژەقنەبوت
هه موو پووه کیکی کوشنده یه ، هه یج جۆریکیان دیاری نه کردووه . هه ندیک له
پاقه کارانیش ده لّین: ژەقنەبوت داری دنیا نییه ، هاوشیوه یشی نییه .

ژهقنه بوت (الزقوم) له قورئانى پيروزدا

دارى ژهقنه بوت له قورئاندا (به ناو) سى جار هاتووه، په روه رډگار ده فـرموئـت: ﴿أَذَلِكَ خَيْرٌ تُزَلُّ أَمْ شَجَرَةُ الزَّقْوَمِ﴾ (٦٢) إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ ﴿٦٣﴾ إِنَّمَا شَجَرَةُ الزَّقْوَمِ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ ﴿٦٤﴾ طَلْعُهَا كَأَنَّهُ رُءُوسُ الشَّيَاطِينِ ﴿٦٥﴾ فَإِنَّهُمْ لَا يَكُونُونَ مِنْهَا فَمَا لَوْ تَوْنٌ مِنْهَا الْبَطُونُ ﴿٦٦﴾ الصافات ٦٢-٦٦، واتـه: ئايـا ئهـو به هـشت و نـاز و نـيـعـمـتـه چـاـكه يـان داري ژهقنه بوت؟ ئيمه كرډومانه به هوى ناخوشى و نازار بؤ سته مكاران. بيگومان نه وه دارىكه له ناخى دوزه خدايه و له ويوه (لق و پوپه كاني) به هـموو به شـهـكانى دوزه خدا بلاو كړاوه ته وه. به رويوومه كى ده لئى سهرى شهيـتانه كانه (له ناشيرينى و بيتاميدا). دوزه خييه كان به ناچارى لئى ده خوڼ، سكيانى لى پرده كـن. ئايـه ته پـيـرـوـزه كان وه سفى دارىك ده كـن كه له دوزه خدا پـيـده گات، به رويوومه كى وه ك سهرى شهيـتانه كانه.

با ته ماشاى ئم وئنه ناشيرينه بگين، به رويوومى داره كه وهك سهرى شهيـتانه، ئهـمـش بؤ ده رخسـتنى زور ناشيرينى ديمه نه كه يـتـى. چـا كه به رويوومى دارى ژهقنه بوت وهك سهرى شهيـتان بيت، ئيدى پرسىار ده رياره ي تامه كى و ئهـو كاريگه ريپانه ي مه كه كه له هـناوى ئهـو كه سـهـدا كه ده يخوات دروستى ده كات. زانايان ده لئى: خـواى گـهـوره دارى ژهقنه بوتى له دوزه خدا به ديه پناوه، كاتيك دوزه خييه كان برسـيـان بوو په ناي بؤ ده بن، هـر كه لئى ده خوڼ وهك زه يـتى قـرچـاو له سكياندا ده كـولـيت. هـنـديك له زانايان له پافه ي ئم ئايه ته ي په روه رډگاردا كه ده فـرموئـت: ﴿طَلْعُهَا كَأَنَّهُ رُءُوسُ الشَّيَاطِينِ﴾ ده لئى: دارىك له يه مـن هـيـه

بە ناوی سەری شەیتانەکانەو، هەندیکیان وتویانە: سەری شەیتانەکان پۆلیکی مارەکانە.

قورئانی پەرۆز خۆراکی بێباوەپانی نکوڵیکار لە هەق و پاستی لە دۆزەخدا بە ترسێنەر و ناشیرین وەسف دەکات، خۆراکیان وەك شەلی زەیتی قرچاو، یان وەك کanzای تـواوـە، هەركە دەگاتە پـیخۆـڵەکانیان دەیسوتینیت و دایدەپزنینیت. لەمبارەیهووە پەرورەدگار دەفەرمویت:

﴿إِنَّ شَجَرَتَ الزَّقْوِمِ ۖ (٤٣) طَعَامُ الْأَثِيمِ ۖ (٤٤) كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ ۖ (٤٥)

كَغَلِي الْحَمِيمِ﴾ الدخان/٤٣-٤٦، واتە: بەپاستی داری ژەقنەبووت، بەروبوومەكەى خۆراکی تاوانبارانە. هەر وەك کanzای تـواوـە لە ناو ورك و پـیخۆـڵەکاندا دەكوڵیت. وەك كۆلانی ناوی یەكجار گەرم.

یان پەرورەدگار دەفەرمویت: ﴿قُلْ إِنَّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ (٤٦) لَمَجْمُوعُونَ

إِلَىٰ مِيقَاتٍ يَوْمَ مَعْلُومٍ (٥٠) ثُمَّ إِنَّكُمْ أَيْهَا الضَّالُّونَ الْمُكْذِبُونَ (٥١) لَأَكُونَنَّ مِنْ شَجَرٍ مِنْ زَقْوِمٍ (٥٢)

فَأَلْفُتَنَ مِنْهَا الْبُطُونَ (٥٣) فَشَرِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ (٥٤) فَشَرِبُونَ شُرْبَ الْهَامِ﴾

الواقعة/٤٩-٥٥، واتە: (ئەى پێغهەمبەر ﷺ)) پێیان بلى: بێگومان پێشینان و پاشینان هەر هەموویان، كۆدەكرێنەووە و بەرەو مەیدانی پۆڤى دیاریكراو راپێچ دەكرێن. پاشان بێگومان ئێووە ئەى گومرا و بێباوەپان، ئەى ئەوانەى كە بپواتان بە پاستییەكان نییە لە بەروبوومی داری ژەقنەبووت دەخۆن. سكتانی لى پردهكەن. ئینجا ناوی لەكوڵیشى بەسەردا دەكەن. هەر وەكو ئەو حوشرانەى بەهۆى نەخۆشییەكى تاییهتییهووە تێرناو نابن.

پېده چېت هر نه وه بېت كه نه نايه ته پيروزانه ش ئاماژه ي پېده ده ن:

﴿وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ أُولِيَ النَّعْمَةِ وَمَهَلْهُمْ قَلِيلًا ۝۱۱﴾ إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَحِمِيمًا ۝۱۲

وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا ﴿المزمل/۱۱-۱۳﴾، واته: وازبېينه له من و له و خاوه ن ناز و نيعمه تانه ي ئاييني من به درو ده زانن، تو كه ميك موله تيان بده. به پاستي نيمه كوټ و زنجير و دوزه خمان ئاماده كړدوه (بو نه و جوړه تاوانبارانه). هه روه ها خوړاكيك كه له كه روو ده گيريت، سه ره پاي سزاي به نيتش و نازار.

وتراوه: مه به ست له ﴿وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ﴾ بريتيه له داري ژه قنه بووت كه له بيني نه و بېباوه پانه ده گيريت كه ده رځوارديان ده دريت، يان دپكيكه له كه روويان ده گيريت و ده چېته خواره وه و نايه ته ده روه.

داري ژه قنه بووت له قورئاندا بو پوونكردنه وه ي بارودڅي بېباوه پانه له پوڅي دواييدا. له پاستيدا هر ده سته واژه يه كه و شه ي (الزقوم) ي تيدا هاتووه نارپه حه ترين و قورسترين ژيان وينه ده كيشيت، به ره كه ي قيزه ونه و خوړاكي خوي له ناگري دوزه خوه وه رگرتووه. ژه قنه بووت خوړاك نيه، به لكو بېباوه پ له ناگري دوزه خدا به زيندويي ده هيليتته وه تاكو نازاره كاني به رده وام بن و ژياني بريتي بېت له تالي و ناخوشي هه ميشه يي.

له سوز و به زه يي پيغهمبر (ﷺ) به رامبه ر نه ته وه كه ي نه وه يه كه له تاوانكاري ئاگا داريان ده كاته وه تاكو سه ره نجاميان خواردني ژه قنه بووت نه بېت. پيغهمبر (ﷺ) ده فهرمويت: ﴿به پاستي له خوا بترسن و پاريزكار بن، نه گه ر ته نها يه ك دلپ ژه قنه بووت خرايه ناو ده رياكاني دونياوه، ژيانيان لي تيكده دات، نيتر حالي كه سيك چون ده بېت نه گه ر بووه خواردني؟﴾

(٨) زه نجه فيل (الزنجبيل)

شور زه نجه فيله ی دیناسین و وهك خواردنه وه به کاریدینن قه دی
زه مینی (السوق الأرضية) ی پوهه کیکی (گیایی) به که دریزیبه که ی له مه تر
و نیوځ زیاتر نییه . زه نجه فيل پیوړستی به پله ی گرمی به رزه .
ده و تریت ناوی زه نجه فيل له بنه پرتدا (فارسی) به . زه نجه فيل چه ند
جوړیکی هه به به ناوبانگترینیان زه نجه فيلی سووره ، که پوهه کیکی گیایی
گول سووره ، نیشتمان ه که ی مالیزیا به ، بق جوانکاری و به کارهینانی پزشکی
ده پوړیتیت ، به لام زه نجه فيلی سروشتی هچ په یوه ندیبه کی به زه نجه فيلی
پاسته قینه وه نییه ، که پوهه کیکی کورتی (گیایی) به ، که لاګانی له شیوه ی
دلدان ، گوله کانیشی په نگیان وه نه وشه یی مه یله و قاوه یین .
زه نجه فيل وهك جوړیکی به هارات به کاردیت و بۆنکی تیزی هه به ، له
دروستکردنی ناندا به کاردیت ، بق خواردنه وه کان سه ریار ده کریت بۆنه وه ی
تامیکی خوشی هه بیت . زه نجه فيل پایه یه کی دیار و ناسراوی له پزشکی
میلیدا هه به ، ده چیتته نیو ژوریک له په چته میللیبه کانه وه که زور له
که لان به کاریدینن .

زه نجه فيل (الزنجبيل) له قورئانی پیروژدا

ناوی زه نجه فيل له قورئانی پیروژدا ته نها یه ک جار هاتووه له میانه ی
وه سفی په روه ردگاردا بق یه کیګ له وه به خششانه ی بق به نده چاک و
گوپړایه له کانی ناماده کردووه . په روه ردگار ده فه رمویت : ﴿فَوْقَهُمْ اللَّهُ شَرُّ ذَٰلِكَ

الْيَوْمِ وَلَقَمَهُمْ نَصْرَهُ وَسُرُورًا ۝ (۱۱) وَجَزَيْنَهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا ۝ (۱۲) مُتَّكِئِينَ فِيهَا

عَلَى الْأَرْبَابِك لَا يَرُونَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا ﴿١٣﴾ وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلُّهَا وَذُلَّتْ قُطُوفُهَا
 نَذِيرًا ﴿١٤﴾ وَيُطَافُ عَلَيْهِم بِثَانِيَةٍ مِّنْ فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرًا ﴿١٥﴾ قَوَارِيرًا مِّنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا
 نَقِيرًا ﴿١٦﴾ وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا ﴿١٧﴾ الْإِنْسَانُ/١١-١٧، واته: جا
 خوی گورهش له شهر و ناخوشی و نه هامتی نه و پوره پاراستنی و پوی
 گهش و شادمانی پیبه خشین. له پاداشتی خوگری و نارامگریاندا به ههشت
 و ناویشمی پیبه خشین. نه و به خته و هرانه له سهر کورسی و قه نه فیه
 پازوه کان شانیاں داداوه، نه گهرمای خوړ بیزاریان دهکات، نه کره با و
 سه رما سه غله تیان دهکات. سیبه ری داره. جوانه کان به سهر شوینه
 خوشه کانیاںدا سه ری فروهیتا و لیکردنه وهی میوه کانیش ناسانه و ملکه چ
 کراوه. هه روه ها له سوراخی زیودا شه را بیاں بو ده گپن و ده کریته نه و
 کوپ و په رداخانه وه که له شوشه و کریستالی تایبته دروستکراون. هه موو

دام و ده زنگای خواردن و
 خواردنه وه کان له شوشه ی زیوی
 دروستکراون به شیوه یه کی جوان و
 دلپرفین. هه روه ها شه را بیکي تریان
 پیشکesh ده کریت که ناوخته که ی
 زه نجه فیله.

تایه ته پیروزه کان له تابلویه کی
 گوزارشتکاردا هه ندیک له و به خششانه ی
 ناو به ههشت پوون ده که نه وه که
 چاوه پتی باوه پدارانه. یه کی له و

به خششانه شه را بیکه ناوخته ی زه نجه فیله. هه ندیک له پاقه کاران له پاقه ی

فەرموودهى پەروەردگاردا: ﴿وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا﴾ دەلێن: واتە شەرابى بەهەشتیان بۆ تێكەلى زەنجەفیل دەکێت. ئەمەش پەنگە لەبەر ئەوە بێت کە عەرەب حەزیان لە خواردنەوەیەکە زەنجەفیلی تێکەل کرا بێت، لەبەر بۆنخۆشى و ئەوەش کە هەرسکەرى خۆراکە.

هەندێک لە پاشەکاران، لەوانە "مجاھید"، وتوویانە: زەنجەفیل ناوی سەرچاوەیەکە لە بەهەشتدا تامی زەنجەفیلی ھەیە.

لەوێ پابوورد دەردەکەوێت زەنجەفیل، کە لە قورئانی پێرۆزدا ناوی هاتوو، پەنگە پووهکە ناسراوەکە بێت، یان ناوی سەرچاوەیەک بێت لە بەهەشتدا... خوا زانا ترە.

(٩) زەیتون (الزیتون)

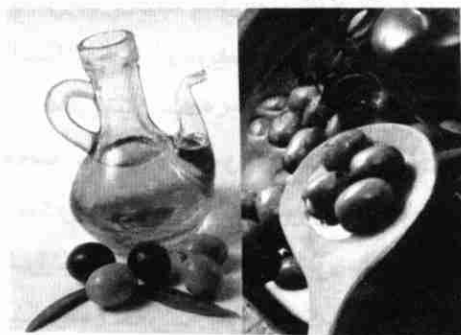
لە ھەزاران سالەوێ زەیتون ناسراوە، پەنگە لەوکاتەوێ کە مەسکۆکالی کردووێ پوینرا بێت. تەمەنى دارى زەیتون لە زۆریەى دارە بەردارەکانى تر درێژترە. هەندێک لەو دارە زەیتونانەى لە سالى (١٤٠)ن دا ئیمپراتۆر "ھادریان" پواندوونى ھیشتا زیندوون، چەند داریکی زەیتون لە فەلەستین ھەن پێدەچێت تەمەنیان لە (٢٠٠٠ سال) زیاتر بێت، ھەرەھا لە ئیسپانیا دارگەلێکی تێدا یە ھەزار سالیان بەسەردا تێپەریوێ.

لەبنەپەتدا زەیتون بۆ زەیتەکەى دەپوینرێت کە لە لێنانى خواردندا بەکار دێت. کشتیاری زەیتون بە نزیکەیی لە سەرچەم زەوییەکاندا سەرکەوتوو دەبێت مادام فەشەل بن و بەئاسانى ئاویان پێدا پوچیت و زۆر

خوږداريش نه بن. به چه ند پښگايه ك زهيتون ده پوښريت، گرنگترينيان: توو، براله و قه لاهم. دوو چه شنی بلاوی زهيتون هه يه: يه كه ميان بهری گه وړه ی هه يه كه بو سرکه باشه و نه وی تر بهر هكه ی بچوكه و بړيكي زور زهيتی تيدايه.

زهيتی زهيتون به کوتانی بهری ته واو پښگه يشتوو پوخته ده كريت كه پڙه ی (٢٠-٣٠٪) زهيتی تيدايه، كړوكی بهر هكه ش له (٦٠-٨٠٪) ی زهيت پيكدیت. زهيتی زهيتون جوړی هه يه: هه يه شيرينه و هه يه تيزه. په نگی زهيت هكه شی زهر ديكی مه يله و سه وزه، هه ره مووشی له پوښكي ناتير پيكدیت.

زهيتون و زهيت هكه ی به كار هيئانی پزيشکی جوړ او جوړيان هه يه، وهك: به كار هيئانی له چاره سهری په قبوونی خوښه ره كان (تصلب الشرايين) و سنگه كوزه و دابه زاندنی خوښی بهرز و ميزه يئيشه.

ليکولينه وه كان جه خت ده كه نه وه كه دانيش توانی ناوچه ی دهريای ناوه پاست كه متر نه گهری توشبوونيان هه يه به نه خو شيبه كانی دل، نه مه ش ناکامی به كار هيئانی زهيتی زهيتونه له زوړ بهی

ژمه خوار دنه كانياندا، هه روه ها كه متر نه گهری توشبوونيان به كه مخوینی هه يه.

زهیتون (الزيتون) له قورئانی پیروژدا

قورئانی پیروژ داری زهیتونی پیروژ کردوو کاتێک له ئایه تیکدا خوای گه وره نووری خۆی به چرایه ک چواندوو له شووشه یه کدا که سوتنه مه نییه که ی زهیتی دارێکی پیروژه ئه ویش زهیتونه. زهیتی ئه م داره پیروژه له پله یه کی به رزی پاک ی و بێگه رد ی و خه ستیدایه به راده یه ک وه ک ئه وه وایه خۆی پۆشنایی بدات. په روه ردگار ده فه رمویت: ﴿اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مِثْلُ نُورِهِ كَمِشْكُورٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرٍ مُبَارَكٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَن يَشَاءُ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَلَ لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ (النور/ ٣٥)، واته: خوا نوور و پووناکی ئاسمانه کان و زه و ییه، نمونه ی نوور و پووناکییه که ی وه ک تاقێک وایه چرایه کی تیدا بیئت، چراکه ش له ناو شووشه یه کدا بیئت، شووشه که ش وه ک هه ساره یه کی گه ش و پرشنگذار و ابیئت و به پۆنی داری پیروژ و به فه پی زهیتون داگیرسا بیئت، پووی نه له پۆژه لآت و نه له پۆژئاوا بیئت (له شویتیکدا بیئت به یانی و ئیواره خۆر لیئیدات)، پۆنه که شی (ئه وه منده پاک و بێگه رده) خه ریکه خۆی داگیرسیئت و پووناکی بداته وه، ئه گه ر ئاگیرش لیی نه دات، ئه و هیدایه ت و پێنمونییه (که قورئانه) پووناکییه له سه ر پووناکی، خوایش هیدایه تی ئه و که سانه ده دات که ده یه ویت و شایسته ن بۆ لای نووری خۆی. خوا چه منده ها نمونه ده ییتیته وه بۆ خه لکی، خوایش به هه موو شتێک زانا یه.

دەربارەى وتەى پەرورەدگار: ﴿مَثَلُ نُورٍ﴾ وتراوه: واتە ئەو نوورەى دەیخاتە نێو دلى باوه پداره وه، وهك چرایهك وایه هۆیه كانی پۆشكردنه وهى تیدا كۆبووبیتته وه. پافه كاران له پافهى وتەى پەرورەدگارا: ﴿لَا شَرْفَیَّةَ وَلَا غَرَبَیَّةَ﴾ وتووینا: ئەم داره له بیاباندایه نه دارى ترو نه شاخیش سیتبهرى بۆ ناكەن، هەر له هه لاتنیه وه له به یانیدا تا كاتى ئاوابوونى له ئیواره دا هیچ شتیك له تیشكى خۆرى دانا پریت. هه موو دارێكى زه یتونیش بهم شیوه یهیه، زه یته كه ی بێگه رترین زه یت. له لایه كى تره وه ئەو داره ی ته نها له به شینكى پۆژدا خۆر لێده دا زه یته كه ی به وجۆره نییه و پۆشنا ییه كه شی كزو لاوازه.

پای جیاوازی تر دەربارەى ئەو بەشەى ئایه ته كه هه یه كه ده فه رمویت: ﴿لَا شَرْفَیَّةَ وَلَا غَرَبَیَّةَ﴾، وتراوه: مانای وایه ئەو داره له ولاتى شام ده پویت، كه نه خۆره لاتى زه و ییه نه خۆرئاوا، هه ربۆیه وتراوه: باشترین زه یتون، زه یتونى ولاتى شامه. هه ندیک له پافه كارانى تر ده لێن: مه به ست له و داره یه كه مین داره كه له دواى تۆفانى نوح پواوه. یاخود ده لێن: ئەو داره ی مه به ستى ئایه ته كه یه به هیچ شیوه یه كه له سه ر زه وى نییه، به لكو دارى به هه شته، چونكه ئەگه ر له دونیادا بوایه ئەوا پوه وه خۆره لات یان پوه وه خۆرئاوا ده بوو.

هه ندیک له پافه كاران رایه كى تریان هه یه، ده لێن: مه به ست له (مشكاة) سنگى محمده (ﷺ)، شووشه كه ش دلیه تی، چراش ئەو ئاینه یه كه له دلیدایه. مه به ست له وتەى پەرورەدگاریش ﴿يُوقَدُّ مِنْ شَجَرَةٍ مُبْرَكَةٍ﴾ واتە شوینكه وتەى پێبازى ئیبراهیمه (سه لامى خواى لیبت)، داره كه

ئىبراھىمە پاشان ۋەسفى ئىبراھىمى كردوۋە بە ۋەى ﴿لَا شَرِيقَ وَلَا غَرِيبَ﴾ ۋاتە ۋەك گاور و جوله كە پوۋە ۋ خورئاۋا يان پوۋە ۋ خورە لات نوڭى نە كردوۋە، بەلكو پوۋە ۋ كەبە نوڭى كردوۋە. ئىتر خۋاى گەۋرەش بە نياز ۋ مەبەستى خۋى زانائە.

زانائان پوۋنپان كردوۋەتەۋە كە ئاۋەپۇكى ئايەتە پىرۋەكە: ﴿يُوقَدُ مِنْ شَجَرٍ مُّبْرَكٍ زَيْتُونٍ لَا شَرِيقَ وَلَا غَرِيبَ﴾ ئەۋەبە ۋەھا لە خەك بكات ۋىناى تەۋاۋىتى پوۋناكى ۋ توندى چراكە بكەن، بەھىزترىن پوۋناكى كە لە سەردەمى كۇندا خەك ناسىبىتپان پوۋناكى زەيتى زەيتون بوۋە. پوۋنترىن چرا لەلايان ئەۋە بوۋە سوتەمەنىيەكەى زەيتى زەيتون بوۋىت كە لە لوتكەى چپاكان يان لە بىباباندا دەپوڭت ۋ بەدرىژاى پۇژ خور لىدەدات.

بۇ دىنباۋون لە پىزلىنپانى قورئانى پىرۋز بۇ دارى زەيتون، خۋاى گەۋرە لە سەرەتاي سورەتى (التين) دا سوڭىندى پىدەخوات، ۋەك دەفەرەمۆيت: ﴿وَاللَّيْنِ وَالزَّيْتُونِ﴾ التين/۱، ۋاتە: سوڭىند بە ھەنجىر ۋ زەيتون.

لە پافەى (الزيتون) ى ئايەتەكەدا وتراۋە: ئەۋ زەيتونەيە كە دەگوشرىت، يان وتراۋە: كىۋى (تىنا)يە لە (بيت المقدس). يان: ئاماژەيە بۇ ئەۋ لە زەيتونەى كە كۆترەكە ھىنايەۋە كاتىك نوح (سەلامى خۋاى لىبىت) بەرىدا بۇ زانىنى حالەتى تۆفانەكە، دۋاى ئەۋەى گەپايەۋە ئەۋ لە دارەى پىبۋ، ئىتر نوح زانى زەۋى دەرەكەۋتوۋە ۋ پوۋەكى لى پۋاۋە.

قورئانى پىرۋز جارىكى تر بەخششەكانى بەدپەنەرمان ۋەياد دىنپەتەۋە، لەۋ بەخششەنەش ئەۋەبە كە خۋاى پەرۋەردگار بارانمان بەسەردا دەبارىنپت ۋ جۆرە جياۋازەكانى بەرھەمى كشتوكايمان بۇ دەپوڭىت، لەۋ

به رهمه مانه ش زه يتون، په روه ردگار ده فهرمويت: ﴿وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُتَرَاكِبًا وَمِنَ النَّخْلِ مِن طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَجَنَّتٍ مِّنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَبِهٍ انظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ إِنَّ فِي ذَٰلِكُمْ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ الانعام/۹۹.

په روه ردگار ده فهرمويت: ﴿وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ جَنَّاتٍ مَّعْرُوشَاتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشَاتٍ وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا أَكْلُهُمُ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُتَشَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَبِهٍ كُلُوا مِن ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَءَاتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ﴾ الانعام/۱۴۱.

يان ده فهرمويت: ﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَّكُم مِّنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ ﴿١٠﴾ يُثْمِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَابَ وَمِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ النحل/۱۰-۱۱.

قورئانی پیرزځاوهن نه ځله دروسته کان و بهرچاو پوهنه کان ده دویښت و داویان لیده کات ته ماشا بکن و بیر له به دیهینانی خوا بکه نه وه، چونکه ته نه اوان توانای هه لینجانی نه و پاستیبه یان هه یه که نه م که ردونه په روه ردگاریکی بی هاوه لی هه یه، په روه ردگار ده فهرمويت: ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ ﴿٢١﴾ أَنَا صَبَّبْنَا الْمَاءَ صَبًّا ﴿٢٢﴾ ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا ﴿٢٣﴾ فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا ﴿٢٤﴾﴾

وَعِبَادُ قُضْبَا (۲۸) وَزَيْنُونا وَغُلَا (۲۹) وَحَدَائِقِ غُلَا (۳۰) وَفَكِهَةً وَأَبَا (۳۱) شَمْعًا لَكُم
وَلَا تَعْمِكُمْ عِيسَى/ ۲۴-۳۲.

قورئانی پیروز کیشانی وینه ی شو به خششانه ته واوده کات که له دنیادا
به بنده کانی به خشویه، وه ک ده فـرمویت: ﴿وَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ
فَأَنسَكْنَهُ فِي الْأَرْضِ وَأَنبَغِي ذَهَابٍ بِهِ لِقَدَرُونَ﴾ (۱۸) فَأَنشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّتٍ مِّنْ نَّحِيلٍ
وَأَعْنَبٍ لَّكُمْ فِيهَا فَوَكهٌ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ (۱۹) وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءَ
تَنبُتُ بِالذَّهْنِ وَصَبِغٍ لِّلْأَكْلِينَ﴾ المؤمنون/ ۱۸-۲۰، واته: هر نیمه له
ناسمانه وه به نه ندازه و نه خشه یه کی دیاریکراو بارانمان باراندوه و له
ناخی زه ویدا جیگیرمان کردوه، بیگومان نیمه به چهندين شیوه ده توانين
شو ثاوه له ناوبه رين و شو سه رچاوانه وشك بکه ين. نیمه به هوی شو ثاوه وه
چهندين باخی خورما و په زمان بۆ نثوه به ديهيتناوه، (له و باخ و باخچانه دا)
ميوه ی جؤراوجؤری زؤر و زه بنده مان بۆ به ديهيتان، له هه نديکیان
ده خون. داریکیشمان بۆ پواندوون که پؤن و چهوری لی دهرده هيتريت و
ناماده یه بۆ که سانیک که ده یخون.

پافه کاران کؤکن له سه ر شو که داری مه به ست له وته ی: ﴿وَشَجَرَةً
تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءَ تَنبُتُ بِالذَّهْنِ﴾ دار زه يتونه، وتوویانه: خوی گه وره
تاییه تی کردوه به وه ی باسیکی زؤر گه وره ی سووده کانی کردوه،
هه روه ها وتوویانه: مه به ست له وته ی په روه ردگار: ﴿تَنبُتُ بِالذَّهْنِ﴾
بريتییه له زه يتی زه يتون، ﴿طُورِ سَيْنَاءَ﴾ یش که له ثایه ته که دا هاتوه شو
شاخه یه که بانگی موسا پیغه مبه ری (سه لامی خوی لیبت) لیوه کرا.

لەوەى پابوورد دەتوانریت بوتريت داری زەیتون پایەیهکی نایابی لە قورئانی پیرۆزدا پیدراوه، خوای پەروەردگار نوور و پۆشنایی خۆی بە داری پیرۆزی زەیتون چواندووه، لە زۆریه‌ی باسه‌کانیشدا سویندی پیخواردووه. قورئانی پیرۆز دووپاتی کردووه‌تەوێه‌کێک لە بەخششەکانی خوای گەوره‌ لەسەر بەنده‌کانی ئەوێه‌که‌ لە دنیا‌دا زەیتونی بۆ فەراهم‌ هێنان، داریکی بەسیبەرە، لێیه‌وه‌ پۆن و پیخۆریک بەرهم‌ دیت بۆ ئەوانە‌ی دەبخۆن، لەگەڵ چەندین سوودی تریش.

(۱۰) دارنه‌بك (السدر)

(سدر) لە داره‌ بلاو و باوه‌كانه‌ لە سعودیه‌، بەرگه‌ی وشکی و تینویتی و سویری و جووری جیاوازی زه‌وی ده‌گریت. هه‌ربۆیه‌ به‌ مه‌به‌ستی جوانکاری له‌ شه‌قام و گۆره‌پانه‌کاندا ده‌پوینریت.

نه‌بك (نبق) به‌ری (السدر)ه‌. له‌ (تاج العروس)ی "زبیدی" دا هاتووه‌:

باشترین نه‌بك له‌ زه‌وی عه‌ره‌بدا ناسرابیت بزیتییه‌ له‌ (نبق الهجر)، که شیرین و بۆنخۆشترینیانه‌، دەم و پۆشاک‌ی ئەو که‌سه‌ی ده‌بخوات بۆنخۆش ده‌کات، وه‌ک ئەو‌ه‌ی عه‌تر ده‌یکات.

نه‌بك له‌ پزیشکی میلییدا به‌کاره‌ینانی زۆری هه‌یه‌: به‌سووده‌

بۆ سەچپوونى زۆر، گەدە بە ھىز دەکات، ئەگەر خراپە سەر ئەو ئەندامەى خويىنى لى دەچۆرپىت خويىنە کە دەوہ سستىنيتەوہ، بناغەى مووہ کان پتەو دەکات، گەلاکەى بۆ پەرھەز و نەخۆشىيەکانى سى بەسوودە.

دارنەبەك (السدر) لە قورئانى پىرۆزدا

(السدر) لە قورئانى پىرۆزدا چوار جار لە سى سورەتى جىادا ناوى ھاتووہ، پەنگە ديارترينيان لای باوہ پدار (سدرۃ المنتهى) بىت کە لە سورەتى (النجم) دا ھاتووہ، کاتىک پەرۋەردگار دەفرمويىت: ﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ ۝١ مَاضٍ صَاجِبٌ ۙ وَمَا عَوَىٰ ۝٢ وَمَا يَطُغِي عَنِ الْهَوَىٰ ۝٣ إِنَّهُ هُوَ الْوَاحِى ۝٤ يُوحَىٰ ۝٥ عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ ۝٦ ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَىٰ ۝٧ وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ ۝٨ ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّىٰ ۝٩ فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ ۝١٠ فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ ۝١١ مَا أَوْحَىٰ ۝١٢ مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ ۝١٣ أَفَتَسْمُرُونَهُ عَلَىٰ مَائِرَىٰ ۝١٤ وَلَقَدْ رَءَاهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ ۝١٥ عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ ۝١٦ عِنْدَ هَاجَتِهِ الْمَأْوَىٰ ۝١٧ إِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشَىٰ ۝١٨ مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَىٰ ۝١٩ لَقَدْ رَأَىٰ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ﴾ (النجم/ ١-١٨، واتە: سویند بە ئەستێرە کاتىک لە شوینى خۆى دەترازىت و بەخیرایى بەردەبیتەوہ و ئاوا دەبیت. ھاوہل و ھاوپی ئیوہ محمد (ﷺ) گومرا و سەرلیشتیواو نەبووہ، لەپىگای پاست و پەوان نەترازاوہ. قسە و گوفتاریشى (ئەوہى کە قورئانە) لە ئارەزووبازى و ھەواو ھەوہسەوہ نییە. ئەمەى کە پایدەگەيەنیت تەنھا نیگا و ھەى خوايیە. جوہرەئیلی فریشتە خواوہنى ھىز و توانایى زۆر، قورئانى فێرکردووہ. ئەو جوہرەئیلەى کە خواوہنى بیر و ھۆشیکى زۆر بەھىز و دیمەنیکى جوان بوو، ئینجا لەسەر شىوہ راستەقینەکەى خۆى وەستا.

له کاتیکدا له ئاسوی هره بهرز و بلنده وه سهری هلدابوو، ئاسوی پرکردبوو. له وه ودوا تا دههات نزیك ده پوه وه و سهره نجام هاته خواره وه بۆلای پیغه مبر (ﷺ). نه وه نده لئی نزیك پوه وه نیوانیان به نه نده ی دوو که وان یان که متریش بوو. ئینجا خوا له پښای نه وه وه، نیگای بۆ به نده ی خوی کرد، ئای چ نیگایه ک بوو! نه وسا نه وه ی که به چاوی سهری بینی، له ناخ و دهر و نیه وه بر وای پی هه بوو، ناخ و دهر و نی پاستیه کانی به درۆ نه ده زانی. جا ئایا پاسته؟ ئیوه مشتومپی له که لدا ده که نه له سهر شتی که نه و دنیایه له بینینی؟ سویند به خوا بیگومان جاریکی تریش له دابه زینیکی تر دا جویره ئیلی بینیه. له کاتیکدا له (سدره المنتهی) دا بوو. له ویدا به هه شتی (ماوی) هه یه به واتای لانه و جڭای هه وانه وه. کاتی که نه و (سدره) ی داپوشی مه گه ره ره خوا خوی بزانی کین و چین و کاریان چیه. جا بینینی نه و به دیه تر وانه له وه شه وه دا وه نه بیئت چاویه ست له پیغه مبر (ﷺ) کرابیئت و چاوی لای لادیئت. بیگومان پیغه مبر (ﷺ) له وه شه وه دا له به لکه و نیشانه و موعجیزه که وره کانی په روه ردگاری بینیه، به چاوی سهری، به هه موو هه ستی.

زانایان ده لئین: (سدره المنتهی) داریکی زۆر مه زنه له ئاسمانی هه و ته م و له لای پاستی عهر شه وه یه، له ژیری وه پووباره کان هه لده قولئین و له ویدا به هه شتی (ماوی) ی لئی. زانایان پای جیاوازیان هه یه له هۆکاری ناوانی نه و داره به (سدره المنتهی)، و تراوه: له ویدا زانستی هه موو دونیا کوتاییدیت، ته نها خوی که وره ده زانیئت چی له پشویه هه یه. و تراوه: وا ناو تراوه، چونکه هه ره ره مانیکی خوایی دابه زیت له ویدا وه رده گیریت و فریشته ی سه روو بۆ خواره وه تینا په ریت و فریشته ی خواروو بۆ سه ره وه

تیناپہ ریٹ۔ دہ لائن: وا ناو نراوہ، چونکہ لہ گہ شتی نیسرا و میعراجدا لہ ویڈا
 ہاورپیہ تی جوبرائیل بؤ پیغہ مہری خوا (ﷺ) کوتابی ہاتوہ۔

له سۆز و میهره بانی خوی گه وره به بنده کانی ئه وه یه که له قورئانه کهیدا چه ندین چیرۆکی نه ته وه کانی پیشووی بۆ باسکردوین. سه ره نجامی ئه وانه یان چی بوون که بیباوه پ بوون؟ با په ند و نامۆژگاری له پووداوی ئه وانه وه ربگرن. چیرۆکی (سبأ) یه کێکه له وانه که له سوهره تی (سبأ) دا باسکراوه: ﴿لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكَنِهِمْ آيَةٌ جَنَّتَانِ عَنْ يَمِينٍ وَشِمَالٍ

كُلُوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ، بَلَدَةٌ طَيِّبَةٌ وَرَبُّ غَفُورٌ ﴿١٥﴾ فَأَعْرِضُوا
فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ جَنَّتَيْنِ ذَوَاتِ أُكُلٍ خَمْطٍ وَأَثَلٍ
وَشَقَى مِنَ سِدْرٍ قَلِيلٍ ﴿١٦﴾ ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِمَا كَفَرُوا وَهَلْ يُجْزَى إِلَّا الْكَافِرُ ﴿١٧﴾

سيا/ ١٥-١٧.

نایه‌ته پیروزه‌کان ناشکریان کردوه که خوی پیره‌ردگار دوو باخه که
 و دیمه‌نه جوانه‌کان و سیبهر و پروباره پویشتووه‌کان که به (سبأی
 به‌خشیبوو گوپی، هموو نه‌وانه‌ی گوپی به‌چند داریکی به‌روبووم تال و
 داری بیبهری وه‌ک دارگزق و دارنه‌بک (سِدر)، دارنه‌بک (سِدر) باشت‌رینیان
 بوو، وه‌ک زیاده‌کردنی سزایان خوی گه‌وره نه‌و (سِدر) ه‌باشه‌ی که‌م
 کرده‌وه، له‌مباره‌یه‌وه پیره‌ردگار ده‌فه‌رمویت: ﴿وَبَدَّلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْنِ
 ذَوَاتِ أَكْمَلِ خَمَطٍ وَاتْلِ وَشَىٰ عَمِّن سِدْرٍ قَلِيلٍ﴾.

قورئانی پیرۆز بۆ به هه شتمان ده بات، تاكو هه نديك له و به خششانه مان
پيشان بدات كه پهروه رديگار بۆ به نده دلسوزه كاني ناماده كردوه، له
سوره تي (الواقعة) دا هاتوه: ﴿وَأَصْحَبُ الْاَلَمَيْنِ﴾ (٧٧) فِي سِدْرِ

مَحْضُودٌ (٢٨) وَطَلَحَ مَضُودٌ (٢٩) وَظَلَّ مَذُودٌ (٣٠) وَمَاوَسَّ كُوبٌ (٣١) وَفَكَهَهُ كَثِيرٌ

(٣٢) لَا مَقْطُوعٌ وَلَا مَمْنُوعٌ (٣٣) وَفَرَّشَ مَرْوَعٌ (٣٤) إِنَّا أَشْأَنْتُهُنَّ إِنْشَاءً (٣٥) فَعَمَلْنَهُنَّ

أَبْكَارًا (٣٦) عُرْبًا أَتْرَابًا (٣٧) لِأَصْحَابِ الْيَمِينِ (الواقعة/ ٢٧-٣٨، واتە: دەستەى پاستەکانیش، جا چۆزانى كە ئەوانیش لە چ خوششیە کدان. لە ژێر سیبەرى (سدرى) بیدپەکان. ھەر ھەما پووەكى مۆزیش كە بەرھەمەکانى چین چین لەسەر یەکن. لە ژێر سیبەرى دوور و درێژدان لەو باخە خوشانەدا، تافەگەى جوان و ھەوز و فوارەى پاراوەى تێدا یە. میوہى زۆر و ھەمەچەشنیش. نە بەروبومى تەواو دە بێت، نە قەدەغە کراویشە. ھەر ھەما پاخەرى بەرز و بلندی لێیە. ئەو حۆریانەمان بە تاییەت بۆ دروستکردوون. کردومانن بە حۆریانى ھەمیشە کێژ. ھاوسەرەکانیان زۆر خوشدەوێت و ھەموویان ھاوتەمەنن. ئەمانە ھەمووی بۆ دەستەى پاستەکانن (ئەوانەى نامەى کردەوہەکانیان درایە دەستى راستیان).

لەم ئایەتە پێرزانەوہ دەردەکەوێت یەکیك لە بەخششەکانى بەھەشت دارى (سدرى) بیدپەکە. پافەکارانى قورئان پای جیاوازیان لەسەر ﴿فِي سِدْرٍ مَّحْضُودٍ﴾ ھەیە، وتووینانە: ئەو یە کە دپكى نییە، یان وتراوہ: (سدرى) دنیا دپكى نییە، بەلام (سدرى) بەھەشت دپکەكەى نەھێلراوہ.

لەوہى پابوورد دەتوانرێت بوترێت قورئانى پێرۆز چوار جار و لە سى سورەتدا باسى (سدرى) کردوہ. دوو جار بە تاء (سِدْرَة - السِدْرَة) و دوو جار بە کۆ (سدر). سى جار یان واتە (سدرى) بەھەشت و چوارەمیش (سدرى) سەر زەویە کە لە چێرۆكى (سبأ) دا ھاوہ.

(۱۱) مۆز (الطح)

(طح) ناۋى غەرەبىي مۆزە —بەپپى ئۆرىنەى پاىەكان—، وشەى (مۆز)ىش لى وشەى ھىندى (مون)ەۋە ۋەرگىراۋە. كەسانى پېشىن بە مۆزىيان وتوۋە (خواردنى فەيلەسوفەكان)، چونكە خواردنىكى سەرەكى زانا ۋ فەيلەسوفەكانى ھىند بوۋە ۋ يارمەتى داۋن بۇ بىر كىردنەۋە ۋ پامان. ھەر لى سەر دىمىكى كۆنەۋە مۆۋۋ خاسىيەتەكانى مۆزى ئاشكرا كىردوۋە، لى بەلگە نامەيە كدا كە مۆۋۋە كەى بۇ

(۳۰۳ سال)ى پېش زاین دەگە پېتەۋە قسە لى سەر بەرۋوبومى ئالتونى ۋ خاسىيەتە خۇراكىيەكانى ھەيە. گىپراۋەتەۋە كە مۆز لى ئاشوورىيەكان پەسەند بوۋە بەر لى (۱۱۰ سال) لى لى دايكبوۋنى مەسىحەۋە.

مۆز لى ھەموۋ نەتەۋە ۋ گەلەكان ناسراۋە، بە تەنھا گەلانى ئەمىرىكا ۋ كەنەدا نىزىكەى (۳/۱)ى بەرۋوبومى جىهان بەكار دەھىنن، سالانە ھەر تاكىك (۱۰ كگم) دەخوات، رەنگە ئىم بەكار ھىنانە كەم بىت ئەگەر بەراۋرد بىرىت بە دانىشتوانى دەۋلەتى ئىمارات، كە تىكراى بەكار ھىنانى مۆزى ھاور دە لىلەين ھەر تاكىكەۋە دەگاتە (۴۱ كىلوگرام).

مۆز لى ۋ مىۋانەيە كە بەدرىژاى سال دەبىينىن، چونكە لى ۋەر زە جىاۋازەكانى سالدا گەشە دەكات، بەلام لى زستان ۋ بەھاردا داۋاكارى ۋ قەبۇلكردن لى سەرى زۆرە. بەرى مۆز نىزىكەى (۷۰-۷۵٪) ى ئاۋە، پىژەى ماددە كاربۇھىدراتەكان لى بەرى پىگە ىشتوۋدا دەگاتە (۲۴٪) ۋ پىژەى

مادده پړوتینییه کان ده گاته (۱-۲/)، به لām پړژه ی مادده چه ورپیه کان و پښاله کان زور که مه. موز کولیس ترولی تیدا نییه. له هه مانکاتا پړژه یه کی به رزی کالیسیوم و فیتامینه کانی (G, B, A) له خۆده گریت له گال مادده کانی ناسن و مه نکه نیز و فوسفور و زینک.

ته نها سوود له موز و هرنه گریټ، به لکو گه لای هه ندیک له جوړه کانی موز به کار دیت بۆ دروستکردنی سه ریانی خانوه کان و دروستکردنی جانتا و سه به ته و حه سیر.

موز پایه یه کی دیاری هیه له پزیشکی میلیدا. "ابن سینا" له (القانون) دا وه سفی موزی کردوه و توویه تی: "موز ژیننه ر و نه ر مکاره، به سووده بۆ سوتانی قورگ و سنگ، مه نی زیاده کات. ناموزگاری دراوه به پیدانی موز به منالان له گال شیردا، هه روه ها به وانه ی که م خوینی و لاوازی گشتیان هیه و به دووگیان و شیرده ره کانیش. موز چاره سه ریکی دلنیا یه بۆ سیسی و لاوازی، به سووده بۆ کاری گورچیل و کونه ندای میز، هه روه ها زاکی ره چالاک ده کات. به گشتی موز به دابه زینه ری په ستانی به رزی خوین داده نریت، له خواردنه په سه ند و پښیدراوه کانه بۆ نه خویشی به رزه په ستانی خوین.

خواردنی موز له گال په نیر به چاره سه ریکی کارا داده نریت بۆ هه ندیک له نارپه حه تییه کانی سوپی مانگانه، چونکه موز پړژه ی خوین لیږویشن که م ده کاته وه. خواردنی موز له گال شیر زور به سووده له حاله تی گیزبووندا، له هه مانکاتا بۆ برینی گه ده (قرحة المعدة) به سووده. موز بۆ نه خویشه کانی گرانه تا و سکچوون خوراکینکی په سه نده.

له دیارترین به کاره یئانه کانی موز له بواری خزمه تکردنی جوانی ئافره تدا یه، به تاییه تی پوو خساری. ده مامک (ماسک) ی موز له باشتین

ده مامکه کانه بۆ پیستی وشك، یارمەتی بهرگریکردنی دهركه وتنی گرژی و ژاګانی پوو خسار ده دات، به لām دانانی توپکلی مۆز له سەر شوینی کوتراو به جۆریك که دیواری ناوه وهی بهر پیسته که بکه ویت له گهل جیگریکردنی به کهرستهی پیچانی ته پکراو به ناوی سارد، یارمەتی هیورکردنه وهی نازار و لابردنی شینبوونه وهی شوینه توشبووه که ده دات.

مۆز (طلح) له قورئانی پیروژدا

له قورئانی پیروژدا یهك جار ئاماژه به مۆز کراوه له میانە ی وه سفکردنی ئه و به خششانه ی خوای گه وړه له به هه شتدا بۆ بنده کانی ئاماده کردوه، به جۆریك که هه موو شتیك بۆ خواردن ئاماده یه به بی ناپه حەتی وه ول و کوششکردن. به خششگه لیک له به هه شتدا هه ن ده روونه کان حەزی پیده کەن و چاوه کان چیژی لیده بینن، هیه شتیك له به هه شتدا قه ده غه نییه، له مباره یه وه په روه ردگار ده فەرمویت: ﴿وَاصْحَبُ

الْيَمِينِ مَا أَصْحَبُ الْيَمِينِ ۚ (۳۷) فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ ۚ (۳۸) وَطَلْحٍ مَّنْضُودٍ ۚ (۳۹) وَظَلِّ مَذْذُورٍ ۚ (۴۰)

وَمَاو مَسْكُوبٍ ۚ (۴۱) وَفَنَكِهِم كَثِيرٌ ۚ (۴۲) لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ ۚ (۴۳) وَفُرُشٌ مَّرْفُوعَةٍ ۚ

(۴۴) إِنَّا أَنشَأْنَهُمْ إِنِشَاءً ۚ (۴۵) جَعَلْنَهُمْ أَمْكَارًا ۚ (۴۶) عُرْبًا أَرْبَابًا ۚ (۴۷) لِأَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿

الواقعة/ ۲۷-۳۸.

ئهو ئایه ته پیروژانه ویتنه یه که له ویتنه ی ئه و به خششانه پوون ده که نه وه که خوای گه وړه بۆ ئه و که سانه ی ئاماده کردوه که نامه ی کرده وه کانیا ن ده دریته دهستی راستیان، له و به خششانه ش خواردنه له مۆزی چین چینی به هه شت... زۆرینه ی پافه کارانی قورئان وتوویانه (طلح) پوهه کی مۆزه.

(منضود) یش چین چینی له سهریه که، قه دی دیاری نییه. به مانا بهری مؤز له به هه شتدا به سهریه کدا که له که بوون (ئه مه رای زمخشري و کلبی یه). هه روه ها له "أبی سعید و ابن عباس و أبی هريرة) وه گیراوه ته وه، وتوویانه: (طلع) مؤزه. "مجاهد و ابن زید" یش وتوویانه: خه لکی یه مهن به مؤز ده لئین (طلع).

بۆئه وهی وینه که لای خوینه رپوون و ئاشکرا بیت، ده لئین: هه ندیک له رافه کارانی قورئان وتهی په روه ردگار: ﴿وَطَلَحَ مَنضُورٌ﴾ یان به شیوه یه کی تر لیکداوه ته وه، ئه وان وتوویانه: (طلع) داریکه دپکی نۆره و له زهوی حجازدا ده پرویت و ناوه تاکه که ی (طلحة) یه. ئیمه ش ده لئین: خوی گه وره به مه به سته که ی زاناتره.

(۱۲) نيسك (العدس)

نيسك يه کيکه له کۆنترين ئه و پوهه کانه ی مروّف ناسیونی. له هه ریه که له (توراة) و (عهد القديم) یشدا ناوی هاتووه. له فه رموده کانی پیغه مبه ریشدا (ﷺ) باسی لیوه کراوه.

نيسك سه ره به پۆلی که لوداره کان (قرنیات) ه و شیوه که ی له شیوه ی هاوینه

(عدسە)دايە. ھاۋىنەكان (عدسە) كە لى چاۋىلكەي پزىشكىدا بەكار دىن ناۋەكەي لى (عدس) ۋەرگىراۋە، بەھۋى ھاۋشېۋەيى لى گەل شېۋەي تۋى نىسك (عدس).

نىسك لى باشتىن پاقلە مەننېيەكانە لى پۋى بەھى خۇراكىيەۋە، چۈنكە دەۋلە مەندە بە پۋىنى پۋەكى و كارېۋمىدرات. مۋۇ نىسك بە شېۋەي جىاۋاز بۇ خواردنى خۋى بەكار دىننىت و لەھەندىك ولاتىشدا لى گەل ئالىكى ئازەلان تىكەل دەكرىت ۋەك خۇراكى ئازەلان و (مەپو مالات و ئەسپ) بەكار دىت .

نىسك (عدس) لى قورئانى پىرۇزدا

نىسك تەنھا يەك جار لى قورئاندا ناۋى ھاتوۋە. ئاماژە بە نىسك دراۋە لى گەل چەند پۋەكىكى تردا لەسەر زىمانى (بنو إسرائيل) لەمىانەي مشتومرە بەناۋىانگەكەياندا كە لەنىۋان ئەۋان و پىتەمبەرەكەيان "موسا" دا (سەلامى خۋى لىبىت) پۋىيدا و پەرۋەردىگارىش لى قورئاندا تۋمارى كىرۋە، ۋەك دەفەر مۋىت: ﴿وَإِذْ قُلْتُمْ يَسْمُوهُ لَنْ نَّصْبِرَ عَلَىٰ طَعَامِهِ وَاجِدْ فَإِنَّا لَنَارِيكَ يُخْرِجُ لَنَا مِمَّا تُثْبِتُ الْأَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَقِشَائِهَا وَفُومِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصَلِهَا قَالَ أَتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَىٰ بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ أَمْ لَمْ يَمْسَسْكُمْ لَكُمْ مَسَاسُكُمْ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذَّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَاءُوا بِغَضَبِي مِنْ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّنَ بِغَيْرِ الْحَقِّ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ﴾ البقرة/۶۱، واتە: يادى ئەۋ نىعمەتە بىكەنەۋە كاتىك بە (موسا) تان وت: نىمە ھەرگىز لەسەر يەك جۋر خۇراك ئۆقرە

ناگرین و به تهنه جۆرک خوارده مهنی پازی نین، له بهرته وه داوا له پوره دگارت بکه له پزق و پزنی و به رویوومی زه ویمان بۆ بهرهم بهینیت له پوهه کی پاقلهیی و خیار و سیر و نيسك و پياز، موسا پيیوتن: باشه چۆن ئیوه شتی کهم و ناتواو و درده گرن له جیاتی شتی له و چاکتر و باشتتر؟ ده دابه زن بۆ شارک (بیابانی سینا، به جی بهیلن) ئینجا به پراستی ئه وهی داوی ده کهن ده ستان ده که ویت. (جا به هۆی ئه و بیروباوه پ و بیانوگرتن و لاسارییه یانه وه) سوکی و پيسوایی و لاتى و زه بوونی درا به سریاندا و شایانی خه شم و قینی خوايش بوون، چونکه ئه وان به پراستی باوه پریان نه ده کرد به ئایه ته کانی خوا و پیغه مبه ره کانیا ن به ناهق ده کوشت، ئه وه ش به هۆی پۆچوونیا نه وه له یاخیبوون و ناهه رمانیدا، هه میشه ده ستریزیان ده کرد.

(۱۳) تری (العنب)

هه لکۆلراوه کۆنه کانی که لا و تۆوه کانی تری ده ریده خه ن که مۆف هه ر له سه رده مانی پيش میژووه وه تری خواردوه، په زگه ریی له نه خشه کانی په رستگا کۆنه کانی میسردا ده رده که ویت که میژووه که ی بۆ سالی (۲۴۴۰ پ.ن) ده که پیته وه.

تری به شیوه ی هیشوو که شه ده کات و ژماره یه کی زۆری (به) له خۆده گریت ژماره یان له نیوان (۶-۳۰۰) به ره. په نگه به ری تریکه په ش، شین، یان ئالتونی مه یله و سه وز، وه نه وشه یی، سور یان سپی بیت به پتی چه شنه که ی.

سالانە لە ھەموو جىھاندا پتر لە (۶۵ مىليۇن تۇن) مېۋە دەچىرىتەو، (۸۰٪) ى ئەو بېرە لە دروستکردنى (مەى) دا بە كاردىت و نىكەى (۱۳٪) ى بە شىۋەى ترى دەفروشرىت كە وەك ميوەى تازە دەخورىت. بېرەكەى ترىشى بە وشكى وەك مېۋز يان لە دروستکردنى شەرىبەت ياخود خۇشاودا بە كاردىت.

ترى ميوەىەكى دەۋلەمەندە بە شەكر، بۆيە چالاكى جەستە زىاد دەكات، يارمەتى جولەى ئەندامەكان دەدات. ترى دەۋلەمەندە بە ئاۋىتەكانى ئاسن كە پىۋىستىن لە پىكھاتنى خړۆكە سوورەكانى خویندا. ھەروەھا ترى بۆ كۆكە و پەوانىش بەسوودە.

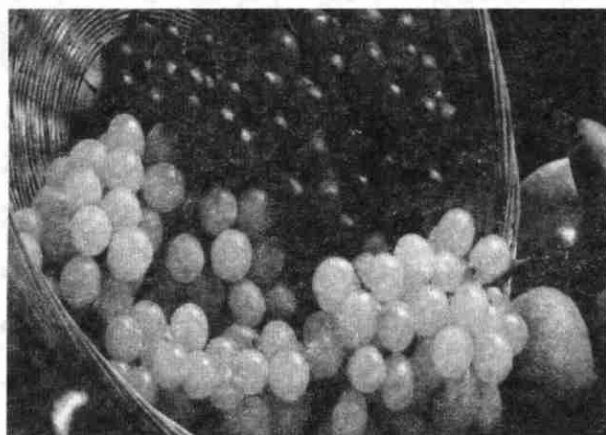
لەراستىدا ترى ھەموۋى ھەر سوودە، تەنانەت دەنكەكانىشى كە سەرچاۋەى زەيتىن، بۆ پىشەسازى سابوون و پەنگ و بۆيەكان بە كاردىت. پاشماۋەى دەنكەكانىش لەدۋاى كردارى پوختەكردنى زەيتەكە وەك ئالفى مەپ و مالات بە كاردىت.

ترى (العنب) لە قورئانى پىرۆزدا

ترى لە ديارترىن ئەو پوۋەكانەىە كە لە قورئانى پىرۆزدا ناويان ھاتوۋە، ۱۱ جار و لە ۱۱ سورەتدا.

ھىشتا قورئانى پىرۆز بەخششەكانى خواى گەورە بەسەر بەندەكانىيەو ھەرخاتەو كە لە ھەژمار نايەن، لەو بەخششانە ئەوئەىە كە پەروەردگار بەپىي پىۋىستى بەندەكانى لە ئاسمانەو ھەباران دەبارىتت، پاشان بەو بارانە پەز و باخى جوان دەردەكات، ھەروەھا جۆرى جىاۋازى بەرھەمى كشتوكاالىمان بۆ دەردىتت، لەئىوياندا و بەرپزترىنيان تىيە، لەمبارەىەو

په روه ردگار ده فه رمویت: ﴿وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَتْهُ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّا عَلَى ذَهَابٍ بِهِ لَقَادِرُونَ﴾ (۱۸) فَأَنْشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّاتٍ مِّنْ نَّحِيلٍ وَأَعْنَبٍ لَّكُمْ فِيهَا فَاوِكُهُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾ المؤمنون/ ۱۸-۱۹، واته: هر ئيمه له ناسمانه وه به نه ندازه و نه خشه يه کي ديار يکړاو بارانمان باراندووه و ئينجا له ناخي زه وييدا جيگيرمان کردووه، بيگومان ئيمه به جوړه ها شيوه ده توانين نه و ناوه له ناو بهرين و نه و سه رچاوانه وشک بکين. ئيمه به هو ي نه و ناو وه چه ندين

په زو باخي
خورما و تريمان
به ديهيتاوه
بوتان، ميوه
جوړاو جوړي زور
و زه وه نده مان بو
به ديهيتاوان، له
هه نديکيان
ده خون.

يان خوا ي گه وره ده فه رمویت: ﴿وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا مُّخْرِجًا مِنْهُ حَبًّا مُّتَرَاكِبًا وَمِنَ النَّخْلِ مِن طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَجَنَّاتٍ مِّنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَبِهٍ انظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ إِنَّ فِي ذَٰلِكُمْ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ (الأنعام/ ۹۹).

ههروه ها دهفه رمویت: ﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ ﴿١٠﴾ يُنْبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَابَ وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١١﴾ النحل/ ١٠-١١.

یان دهفه رمویت: ﴿وَأَيُّهُمْ الْأَرْضُ الْمَيْتَةُ أَحْيَيْتَهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ ﴿٣٣﴾ وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِّنْ نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ وَفَجْرْنَا فِيهَا مِنِ الْعُيُونِ ﴿٣٤﴾ لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٥﴾﴾ یس/ ٣٣-٣٥. واته: له به لگه و نیشانه ی ناشکرای خوا بۆ نه و خه لکه: زهوی مردووه که به هوی ناوی بارانه وه زیندووی ده که یه وه، دانه ویله ی لی په یدا ده که ین که لیتی بخون. ههروه ها چه ندین جور باخی لی به ره م ده هینین، له دارخورما و چه ند جور تری، ههروه ها چه ندین کانیاویشمان تیا دا هه لقولاندووه. بۆنه وه ی له به روبوومه که ی بخون، له وه ش که به دهستی خویان له و به روبوومانه دروستی ده کن. ئایا له به رامبه ره وه هه موو ناز و نیعمه تانه وه سوپاسگوزاری ناکه ن؟!

پهروه ردگار دهفه رمویت: ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ ﴿٢٤﴾ أَنَا صَبَبْتُ الْمَاءَ صَبًّا ﴿٢٥﴾ ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا ﴿٢٦﴾ فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا ﴿٢٧﴾ وَعَبَا وَفَضًّا ﴿٢٨﴾ وَزَيَّنَّاهَا لِيُؤْثَرَ خَلًّا ﴿٢٩﴾ وَحَدَّائِقُ عُلاَ ﴿٣٠﴾ وَفَلَكُهُمْ وَأَبَا ﴿٣١﴾ مَتَّعْنَا لَكُمْ وَلَآتَمِيزُكُمْ ﴿٣٢﴾ فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاعَةُ ﴿٣٣﴾﴾ عبس/ ٢٤-٣٣.

له و ئایه تانه دا قورئانی پیروژ باس له تری ده کات له میانه ی نه و به خششانه دا که خوی پهروه ردگار له دونیا دا به خه لکی به خشیه وه، قورئانی پیروژ بریارده دات نه م به خششانه شایسته ی ته ما شا کردن و بیرکردنه وه ن له

توانای به دیپینه ره که ی و له پاشان سوپاسګوزاری کردنی به خسه ره که ی،
له بهر نه وه نایه ته کان کوتایان هاتوو به ده سته واژه کانی ﴿لَقَوْمٍ
يَفْكُرُونَ﴾ و ﴿أَفَلَا يَشْكُرُونَ﴾. له نایه ته کانه وه تیبینی ده کریت که
تری (العنب) به تاییه تکر او به (ناو) هاتوو، په نګه هویه که نه وه بیت که
تری به جیی خواردن و پیخوړ و وه ک میوه به پیګه یشتویی و وشکیش
ده خوړیت.

پاشان قورئانی پیروژ ده مانبات بو وینه یه که توانای بیسنووری
په روهر دگار پوون ده کاته وه. چنه د پارچه زهوییه کی هاوسی و هاوشتوه له
همو مو سیفه ته کانیندا هن، زیاد له وهش سرجه میان به هه مان ناو
ناوده درین، به لام دواتر به روپوومی جیاوا زمان ده دهنی: نه میان باش و
سوودمهنده و نه وهشیان زهره رهمند، نه میان ده رمانه و نه وهشیان ژه هر،
همو نه مانه له گه ل نزیکی زهوی و لیکچوون و ناودانیشیان به هه مان ناو.
به دلنیا ییه وه همو نه مانه به په نجهیان ناواژه بو ناسمان ده که ن تا بلین
"لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْقَادِرُ الْفَاعِلُ"، له مباره یه وه په روهر دگار ده فهرمویت: ﴿وَفِي

الْأَرْضِ قِطْعٌ مُتَجَوِّرَاتٌ وَجَنَّتْ مِّنْ أَعْتَبٍ وَزَرْعٌ وَنَخِيلٌ صِنَوَانٌ وَغَيْرُ صِنَوَانٍ
يُسْقَى بِمَاءٍ وَاحِدٍ وَنُفُضِلُ بَعْضُهَا عَلَى بَعْضٍ فِي الْأَكْلِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ
لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ (الرعد/۴، واته: له سره پووکاری زهوی پارچه ی جوړ او جوړ
هه یه له پال یه کدا، هه روهر ها په زی تری، کشتوکالی هه مه جوړ له دانه ویله و
بیستانه کاند، دارخورمای یه که قه د و دوو قه د، همو نه مانه به یه که ناو
ناو دیر ده کرین و له یه که جوړ ناو ده خو نه وه و هندیکیانمان له هندیکی تر

بۇ خۇاركى مۇۋە نازدارتر و پەسەندتر كىردوۋە، بەرپاستى ئا لى و شتانه دا بەلگە و نىشانەي زۆر ھەن بۇ كەسانىك ئەقلى و ژىرى خۇيان بخەنە كار. ئايەتە پىرۆزەكە ئاشكرائى دەكەت كە خۇاي پەرۋەردگار بە توانائى بىسنوورى خۇي جىاوازي كىردوۋە لەنىوان شتەكاندا و بەوشىۋەيەي خۇي دەيەۋىت بەدەيتىنەن، ھەر بۇيە ئايەتەكەي بەم دەستەۋازەيە تەۋاۋە كىردوۋە ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾.

لەلایەكى تىرى ویتەكەۋە قورئانى پىرۆز ئامازە بە توانائى پەرۋەردگار دەدات، كە تەنھا ھەر خۇي توانائى ھەيە ئالف - كە ئازەلەن دەيخۇن - بۇ شىرىكى پاك و بىگەرد و خۇش بۇ ئەۋانەي دەيخۇنەۋە بگۇرىت، لەمبارەيەۋە پەرۋەردگار دەفەرمۇيت: ﴿وَإِنَّ لَكُمۡ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً ۚ نَتَقِيكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهِۦ مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لِّنَّاسٍ سَآبِقًا لِّلشَّرِبِ ۖ إِنَّ ۞۞ وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ ۖ وَالْأَعْنَابِ ۖ نَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾.

النحل/۶۶-۶۷، واتە: بەرپاستى لى بوۋنى مالات و (زىندەۋەرانى جۇراۋجۇردا) پەند و ئامۇزگارى ھەيە بۇتان و جىگىي سەرنج و تىپرامانە، لەنىوان ئەۋ شتانهي كە لە سكىاندا ھەيە، لەنىوان گىزۇگىيائى ھەرسكرائى خۇيىندا، شىرىكى پاك و بىگەرد و خۇش و بەتام بەرھەم دەھىتىن بۇ ئەۋانەي دەيخۇنەۋە. لى بەرۋوبوۋمەكانى دارخورما و پەزى تىرىش (ھەندىجار) شتى سەرخۇشكەر دروست دەكەن، (گەلى جارىش) بەرھەمى چاك و بەسوود، بەرپاستى ئا لەۋانەشدا بەلگە و نىشانەي ئاشكرائى ھەيە بۇ كەسانىك ئەقلى و ژىرى خۇيان دەخەنە كار.

لەم تابلۇ ناۋازەيە دا قورئانى پىرۆز سەرنجمان بۇ توانائى بەدەيتىنەر پادەكىشىت كە جۇرى جىاوازي بەرۋوبوۋمان بۇ دەردىنىت. بەتايىبە تىش

باسي له خورما و ترييه كان كردوه، په ننگه له بهرته وه بښت كه نه وانه
باشترين بهروبومن له ژينگه ي خه لگي مه ككه دا، و تراوه: په ننگه هويه كهي
بگه پښته وه بڼه وه كه خورما و تري له باشترين بهروبومه كان بن كه هيچ
شتيك جښيان ناگرښته وه. مړوځ به گهيوي و نه گهيوي سود له خورما
وهرده گرځيت و له تريش شه ربه ت و ميوز و سرکه دروسته كات. پاشان
قورئاني پيروز ټا ماره ي به وه داوه كه په ننگه مړوځ به خششي خوا به خراپ
به كارښت و باش بڼه خراپ بگورځيت. له مباره يه وه په روه ردگار
ده فهرموي: ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ نَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا
إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ النحل/۶۷.

سهرجه م پاشه كاران و توويانه: هم نايه ته بهر له حه رامكردي مه ي
دابه زيوه، له پاستيدا سوره تي (النحل) خوي سوره تيكي مه ككييه و پيش
حه رامكردي (مه ي) دابه زيوه. پيډه چيت وه سفې قورئاني پيروز بڼه پوذي
باش (بڼه بهر مه پښتاني جوړه كاني تري جگه له مه ي) بهر ه كاني خورما و
تريوه نه وه پوونبكاه وه كه ديد و تيروانيني قورئان بڼه مه ي له سهره تاي
دابه زينه وه له مه ككه بڼه دروستبووني ده وله تي ئيسلامي له مه دينه هيچ
نه گورپاوه.

ده گه پښته وه بڼه نايه ته پيروزه كه كه په روه ردگار به ده سته واژه ي ﴿إِنْ
فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ كوتايي پيښناوه، واته بهر مه پښتاني خورما و
تريكان و بهروبومه كانيان به لگن له سهر تاك و ته نهايي خوا له ئولوهيه ت
و له سهر تواناي بيسنوري له بهر دپښاندا، ته نها نه و زاته په رستراوه.
پاشان كوتايي نايه ته پيروزه كه ليړه دا زور شياو و گونجاوه، چونكه نه قل

بەپىزىرتىنە لى مەرفۇدا، ھەر بۆ پارىزگارى ئەقلەكانمانە كە (مەى) ھەرام كراوھ.

قورئانى پىرۆز ھەوالمان دەداتى كە ترى يەكىكە لى بەخششەكانى خوى گەرە لى دونىادا، ھەرۈھە پىمان پادەگەيەنىت كە ترى يەكىكە لى وىنەكانى بەخششە كە چاۋەپى پارىزكارانە لى بەھەشتى نەمىردا، لى مەبارەيەوھ پەرۋەردگار دەفەرموتى: ﴿إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ۖ (۳۱) حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا ۖ (۳۲) وَكَوَاعِبَ أَزْوَاجًا ۖ (۳۳) وَأَسَادَهَا ۖ (۳۴) لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَابًا ۖ (۳۵) جَزَاءً مِّن رَّبِّكَ عَطَاءً حِسَابًا﴾

النبا/ ۳۱-۳۶، واتە: بەپاستى بۆ خواناس و پارىزكاران سەرفرازى و خوشى و شادى و كامەرانى فراوان ئامادەيە. چەندىن باخچەى جوان و جۆرى ترى. ئافرەتانى سىنە جوان و ھاوتەمەن ئامادەيە. لەگەل كاسەى پىر لە شەرابى تايپەتيدا. لىو بەھەشتەدا ھىچ جۆرە قسەيەكى پىرپوچ و درۆ و دەلەسەيەك نابىستى. ئەمەش ھەمووى پاداشتىكە لەلايەن پەرۋەردگار تەوھ (ئەى باۋەردار)، بەخششىكە بە حسابىكى ورد دەبەخشىت.

ئايەتە پىرۆزەكان دەمانبەن بۆ بەھەشتى نەپراۋە، تاكو وىنەيەك لى وىنەكانى بەخشىن بىيىن، ئەوھ پارىزكاران لى ترىكانى بەھەشت دەخۆن، چەند بەتامە !!

كەواتە زانىمان ترى يانزە جار لەقورئاندا ساتووه، وشەى (غەب) دوو جار ساتووه (لەسورەتى الإسراء وعبس) نۆ جار لى سورەتەكانى (الأنعام، الرعد، الكهف، المؤمنون، يس، النحل، النبا) دا.

(۱۴) سیر (الفوم)

به پیتی زۆرینه ی بۆچوونه كان (الفوم) له زمانى عه ره بیدا بریتییه له سیر (الثوم)، ئه گه رچی هه ندیک که س به پووه کیکی جیا له سیری داده نین، وتراوه: سیر (الثوم) وتراویکی فیره و نی کۆنه.

سیر ده چیتته ناو په چه ته ی چاره سه ری زۆریک له نه خۆشییه کانه وه، وهك: خراپی هه رس، گازات، ژانه سك و گرانه تا، هه روه ها پاکه ره وه ی

گه ده یه و ئه مییا و دوسنتاریا

له ناوده بات، چاره سه ریکی به سووده

بۆ هه لامه ت و سه رما بوون و ئه نفلۆنزا.

له ئاکامی لیکۆلینه وه یه کی نویدا

که زانایانی پوسیا پییه ستاون،

هاتووه: هه لمی به رزه وه بوو له سیری

بیئویکل یان پارچه کراو به سه بۆ

کوشتنی زۆر له میکروب هه کان،

بینیویانه که میکروب هه کانی سیل و

دفتیریا به به رکه و تنیان به هه لمی سیر

بۆ ماوه ی پینج خوله ک له ناوده چن.

له کۆتاییدا جه خت کرایه وه جویی

سیر بۆ ماوه ی (۳ خوله ک) ئه و

میکروبانه له ناوده بات که له جووت ئالو (لوزتین) دا کۆبوونه ته وه.

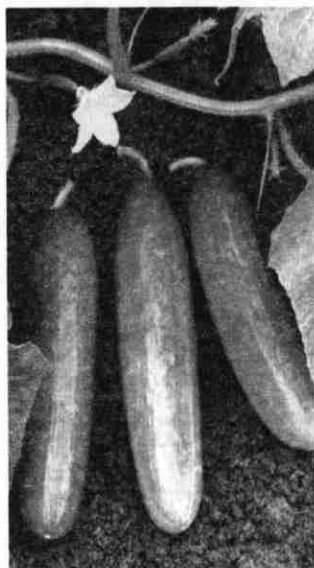
سير (الفوم) له قورئانی پیرۆزدا

دیسانه وه دهگه پښینه وه بۆ ئایه تی (۶۱) ی سوره تی (البقرة)، تاكو وینه به کی تری نکولیکردن و یاخیبوونی (بنو إسرائيل) ببینن، نه وان به منه تی خواپی له سهریان پازی نه بوون که له گه رۆ و بالنده ی شه لاقه دا خوی ده نواند، نه وه تا داوا ده که ن زه وی پوهه کی خویان بۆ ده ربینیت، به کی که له وانه ی داوايانکرد بریتی بوو له سیر... په روه ردگار ده فه رمویت: ﴿فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُثْبِتُ الْأَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَقِشَاطِهَا وَفُومِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصِلِهَا﴾ البقرة/۶۱، اته: داوا له په روه ردگار ت بکه له پزق و پۆزی و به رو بوومی زه ویمان بۆ به ره م به ینیت له پوهه کی پاقله یی و خه یار و سیر و نیسک و پیا.

پای جیاواز ده رباره ی مانای وشه ی (الفوم) ی ئایه ته که هه به، به لام کۆی پایه کان له سه ر نه وه ن که یان سیره یاخود گه نم و نان. خوی گه وره به مه به سته زاناته.

(۱۵) خه یار (القشء)

په گی پوهه که که ی لقداره وه ک توپړیک، قه ده که شی خشوک و دریزبووه وه و بۆشه، گه لاگانیش سوک و بچوک و بازنه ی، لیواره کانیان ته واون یان قاش قاش، پوی گه لاگان ده زوله یان له سه ره. به ره که ی دریزکوله یه. تۆوه کان هیلکه ی، په نگیان سپیه یان شین.

خەیار وەك جۆرێك له زەلاتە بەكاردیٲ،
هەروەها له پزیشكی میللیدا بەكارهێنانی
هەیه، پلهی گەرمی لهش كهەم دهكاتەوه و بۆ
گهده بهسووده و میزهێنیشه.

خەیار (قٲاء) له قورئانی پیرۆزدا

جاریکی تر دهگهڕێنهوه بۆ ئایهتی (٦١)
ی سورهتی (البقرة) دهبینین خەیار لهو پینچ
پووهكهدا باسكراوه كه (بنو إسرائيل)
پهسهندیان كرد بهسەر گهزۆ و بالندهی

شهلاقه‌دا كه خوای پهروه‌رگار له بیابانی (سینا) دا بۆی دابه‌زاندن.

له ئایه‌ته پیرۆزه‌كه‌دا تیبینی ده‌كه‌ین خەیار په‌كه‌م پووه‌كه‌ كه (بنو
إسرائيل) به دیاریكراوی ناویان هێناوه. ئه‌وان داویان كرد زه‌وی (البقل)یان
بۆ برۆینیٲ، و تراوه: پووه‌کی پاقله‌یی ئه‌و پووه‌كه‌ پێگه‌ییوه‌یه كه خه‌لك و
ئاژه‌لانی‌ش ده‌یخۆن.

هۆیه‌کی دیاریكراومان لانییه‌ وای له (بنو إسرائيل) كرده‌یٲ خەیار
په‌سه‌ند بكه‌ن به‌سەر گه‌زۆ و بالنده‌كه‌دا و له‌پیشه‌وه‌ی ئه‌و پووه‌كانه‌ی تردا
داوای بكه‌ن كه به (ناو) له ئایه‌ته‌كه‌دا هاتوون.

(۱۶) کافور (الكافور)

دره خټه گانې کافور ته مه ن دريژن، قه ده گانېان دريژه، گه لاگانيان سه وزه، گوله گانېان سپييه، به زوري له يابان و چين و دوورگه ي تايوان گه شه ده گن. ئوسټراليا به نيشتماني بنه په تي کافور داده نريټ.

کافور به و ماده ده يه ش ده وترټي که له داره که ي دره ده هيټريټ. ئه م ماده ده يه دره ده هيټريټ به بهرکه و ته بووني پارچه يه ک ته خټه ي داري کافور به مه لم، کافوره که له سر پارچه ته خټه که ده يبه ستيت و چينيکي شيوه زه يتي دروستده کات. ئه م ماده ده يه کوډه کريټه وه و کافوري لي پوخته ده کريټ به شيوه ي کريستالي نيمچه پوون که مه يله و په نگی سپييه و کريستاله کان به کرداري به ه واد اچوون ناميټن. ئه مه ش ريگايه که تيايدا کافور له دؤخی په قبييه وه يه کسر ده چټه دؤخی گازی و خوش له دواي خوی جيديټيټ. له ئيستادا کيميايي کان له تايگه دا ده سټکرده کافور به ره م ديټن. کافور له ناماده کراوه گانې جوانکاري و داووده رماندا به کارديټ. پؤخی کافور وه ک درمانيکي پاکه ره وه به کارديټ که له تيکه له يه که له کافور و کهول و ناو پيکديټ به ريژه گانې (۲۰:۷۰:۱۰) يه که له دواي يه که. ده وترټي: کافور به سووده بؤ ژانه سر و ناوساوي و چاوئي شه.

کافور (الکافور) له قورئانی پیژودا

کافور وهک زه نجه فیل هه ریه که یان یهک جار له قورئاندا هاتوون له میانه ی مرژده دانی به نده باوه پداره پاک و چاکه کانی خوا به وهی په روه ردگاریان له به هه شتدا بوی ئاماده کردوون له پاداشتی ئه و ناسین و خوشه ویستییه ی له دلایاندا به رامبه ر په روه ردگاریان و کاری چاکه ده که ن و گوپړاپه لن. له مباره یه وه په روه ردگار ده فهرمویت: ﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا ۝ عَيْنَا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا﴾
 الإنسان/ ۵-۶، واته: بیگومان چاکان و پاکانیش له په رداخیکی پر له شه رابدا ده خوڼه وه، ئاویتته که ی له سه رچاوه ی کافوره وه یه. که کانیه که به نده کانی خوا لیی ده خوڼه وه له هر شوینیکدا بیان ویت هه لی ده قولینن و فواره ده کات.

ئهم دوو ئایه ته پیژوده پوونی ده که نه وه یه کیك له و به خششانه ی په روه ردگار بۆ ئه و به نده چاکانه یی ئاماده کردوه خواردنه وه یه کی به تام و چیژی (مه ی) ه که به کافور تیکه ل

کراوه، ئه و کافوره له وپه پی تام و چیژدایه، له راځه ی وتی په روه ردگارا: ﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا﴾
 ده لئین: له باشی و خوشی بۆنه که یدا وهک کافوره، هه روهک ئه وه ی

ستایشى خواردنیک دەكەين و دەلین: ۋەك میسكە. وتراوہ: (مەى)ى
بەھەشت لە سپیتی و بۆنخۆشیدا ۋەك كافوور وایە.

پێدەچیت ئەم وینەكیشانە بەھۆى ئەو ۋە بێت كە عەرەب پەرداخە
مەىەكانیان بۆ چێزى زیاتر ھەندىجار بە كافوور و ھەندىجاری تریش بە
زەنجەفیل تیکەل دەكەن. بەگشتى كەس نازانیت ئاست یان جۆرى تام و
چێزى بەھەشت دیارى بكات.

ھەندیک لە پاقەكارانى قورئانى پیرۆز لەو باوہ پەدان كە كافوور لە ئایەتە
پیرۆزەكەدا ئەو كافوورە نییە كە لای ھەموان ناسراوہ، بەلكو ناوی
سەرچاوەیەكى ئاوە لە بەھەشتدا كە بۆن و سپیتیەكەى لە كافوور
دەچیت... ئیتر خواى گەورە بە نیاز و مەبەستى خۆى زاناترە.

(۱۷) دارخورما (النخيل)

دارخورما كۆمەلە پوۋەكیكن كە
تەمەنیان بۆ پابردوویەكى دور
دەگەرپیتەوہ، ھەلكۆلراوى گەلای
دارخورما دۆزراوہتەوہ میژووہكەى
دەگەرپیتەوہ بۆ چاخى خشۆكەكان (بەر
لە نزیکەى ۲۴۰ ملیۆن بۆ ۶۳ ملیۆن
سال).

زیاتر لە (۲۷۰۰ چەشن) دارخورما ھەىە، ئەم چەشنانەش زۆر جیاوازن
لە پووى قەبارەى دارەكان و شیۆەى گەلا و گول و ئەو بەروبوومەى

به ره می دینن. زۆربه ی چه شنه کانی دارخورما قه دیکی پړک و پاستیان هیه، له هندیك جۆردا قه ده که ی به سهر زه ویدا دريژده بیته وه، له هندیك جۆری تردا قه ده که ی له خاکدا نقوم ده بیته، چه ند چه شنیکی تری دارخورما هه ن چه ند قه دیکی جیاوازیان هیه که له هه مان بنکه ی ره گه وه ده ردین.

دارخورما: سییهر، ماده دی دروستکردنی خانوو و سوته مه نیمان ده داتسی، هه روه ها پیشه سازی په تکاری و گسک پشت به دارخورما ده به ستن، له دارخورما زه یت به ره هم دیته که له خواردن و پوونا ککردنه وه دا به کاردیت. هه ندیجار تۆو (یان ناوک) ی خورما به کاردیت له کاری دوگمه و هه لکۆلراوه کاندا (منحوتات)، هه روه ها له دوی هارینی وه ک ئالفی ئاژه لآن به کاردیت.

دارخورما (نخيل التمر)، له ئاووه وه ی گهرم و وشکدا گه شه ده کات. له کۆنترین نه و دارانه شه که مروّفه به ره می هیئاوه. شارستانییه کۆنه کان به لایه نی که مه وه پیش پینچ هه زار سال دارخورمایان چاندوه، کۆنترین شوینه واریش که به لگه یه له سهر چاندنی دارخورما له (بابل) ه که میژوه که ی ده گه پیتته وه بۆ چوار هه زار سالی پیش زاین. له میسریشدا بهر له سی هه زار سال پیش زاین.

خورما پړژه یه کی زۆر کاربو هیدراتی به ره مه یینی چالاکی و جولای تیدایه. ئاویتته کانی ئاسن له خۆده گریت که ده چنه پیکهاته ی خوینه وه، هه روه ها بړک له کالسیۆم که ده چیتته پیکهاته ی ئیسک و ددانه وه.

شیکارییه نوپیه کان سه لماندوویانه که گلکی خورما (طلع النخل) پیکهاتوه له (۱۷٪) ی شه کرو (۲۲٪) ی پروتین و پړژه یه کی بهرزه کالسیۆم. هه ردوو فیتامین (G, B) له خۆده گریت، سه رباری فوسفۆر و

ئاسن. سه لمینراوه که هورمونی (نیسترون)ی تیدایه که هیلکه دان (مبيض) چالاک دهکات و سوپی مانگانه پیکده خات.

دارخورما (النخيل) له قورئانی پیرۆزدا

دارخورما له پوهه که کانی تر پتر له قورئاندا ناوی هاتووه، دارخورما و پیکهاته کانی زیاتر له (۶۰) جار ناماژهی پیدراوه. پهنگه شهوش بگه پیتوه بو بایه خی خورما له کومه لگای عه ره بیدا پیش هاتنی ئایینی ئیسلام و په یوهستی عه ره ب پییه وه و کاریگه ری گه وهی له سه ر ژانیان، دارخورما کشتوکال و خوراک و سامانی بووه. شهوش دلفیایی له پایهی دارخورما دهکات له کومه لگای عه ره بی بهر له هاتنی ئایینی ئیسلام که ناویشانی سامان و پله و پایه و پهنگه هیژ و تواناش بوو بیت، ههروه شهوه که له قورئانی پیرۆزدا له سه ر زمانی بییاوه پانی قوپهیش هاتووه له یه کیك له مشتومره کانیاندا له گه ل پیغه مبهردا (ﷺ): ﴿وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ بِكَ حَتَّىٰ تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا ۝۱۰ أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِّنْ نَّخِيلٍ وَعِنَبٍ فَتُفَجِّرَ الْأَنْهَارَ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا﴾ الإسراء/ ۹۰-۹۱، واته: وتیان: هه رگیز نیمه باوه په به تۆ ناکه یین تا کانی و سه رچاوه یه کمان له زه وپییه وه بو هه لته قولیتیت. یاخود ده بیت خاوه نی باخیک بیت که پریت له دارخورما و ره ز و چه ندین پووبار له ناویدا هه لقبولیت و به خووپ و په وان به ژیریاندا بروات.

قورئانی پیرۆز دارخورمای ریزدار کردووه به وهی کردویه تیه یه کیك له بهخششه کانی پهروه دگار له سه ر بهنده کانی له دونیادا، له مباره یه وه

ده فہرمویت: ﴿وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُتَرَاكِبًا وَمِنَ النَّخْلِ مِن طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَجَنَّاتٍ مِّنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَبِهٍ انظُرُوا إِلَىٰ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ إِنَّ فِي ذَٰلِكُمْ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ الأنعام/۹۹.

یان ده فہرمویت: ﴿وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ جَنَّاتٍ مَّعْرُوشَاتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشَاتٍ وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا أَكْلُهُمُ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُتَشَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَبِهٍ﴾ الأنعام/۱۴۱.

په روه دگار ده فہرمویت: ﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَّكُم مِّنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ ﴿۱۰﴾ يُنْبِتُ لَكُم بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَابَ وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ النحل/۱۰-۱۱.

هه روه ها ده فہرمویت: ﴿وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَّتُ فِي الْأَرْضِ وَلَنَا عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ بِهٖ لَقَدْرُونَ ﴿۱۸﴾ فَأَنْشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّاتٍ مِّنْ نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ لَّكُم فِيهَا فَوَاكِهُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾ المؤمنون/۱۸-۱۹.

قورئانی پیرو هانمان ده دات بو ته ماشاگردنی ته به خششانه به چاوی هوشیارانه و دلی نارام و کراوه وه، وهک ده فہرمویت: ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَىٰ طَعَامِهِ ﴿۲۴﴾ أَنَا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا ﴿۲۵﴾ ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا ﴿۲۶﴾ فَأَبْيَأْنَا فِيهَا حَبًّا ﴿۲۷﴾ وَعَبْنَا وَقَضَّا ﴿۲۸﴾ وَزَيَّنَّاهَا وَمَخْلًا﴾ عبس/۲۴-۲۹.

ثایته پیروزه کان به کو ئاماژه ده ده ن که ده رکړندی دارخورما و پوهه که کانی تر له زه و بییه وه له به لکه کائن له سه ر توانا و دانایی و به زه یی بیسنووری خوی گه وره .

له یه کیك له ثایته کانی قورئانی پیروزدا که خوی له خویدا به پیشینه یه کی زانستی داده نریت، قورئان ئاماژه ده دات به په یوه ندی نیوان ئاسانی له دایکبوونی کورپه له و خورمای پڼگه یشتوو (رطب) دا، په روه ردگار ده فره مویت: ﴿وَهَرَيٰ اِلَيْكَ مِجْزَعُ النِّخْلَةِ سَقَطَ عَلَيْكَ رُطْبًا جَنِيًّا﴾ (مریم/ ۲۵، واته: (نه ی مه ریم) نه و دارخورمایه (که پالت پیوه داوه) که میك پابوه شینه خورمای گه بیوت به سه ردا ده بارینیت.

له ثایته پیروزه که وه په یوه نندیه ک ئاشکرا ده که ین له نیوان خواردنی خورمای گه ییو (رطب) و ئاسانی له دایکبوون، نه گینا بؤچی خوی گه وره له کاتی له دایکبوونی عیسا پیغه مبه ردا خورمای گه ییو بؤ خوراکي مه ریم ه لده بؤیریت (سه لامی خویان لیبت).

له راستیدا نه م ثایته پڼماییده ری زانایان بوو بؤ بایه خی خورمای گه ییو بؤ نه و ئافره تانه ی که وتونه ته سه رزان، له پڼی تاقیکړنه وه و شیکړنه وه زانستییه کانه وه سه لمینراوه که خورمای گه ییو مادده ی وریاکه ره وه و چالاککه ره وه ی تډایه که کارده کاته سه ر به میزکړندی ماسولکه کانی مندالان له مانگه کانی کو تایی سکپیدا، ه ره وه یارمه تی هاتنه وه یه کی مندالان ده دات له کاتی له دایکبوونه که دا، له ه مانکاتدا که مکړنه وه ی بری خوینړویشن له دوی له دایکبوونه وه .

جياواز له و پووه كانه ی تر كه له قورئاندا ناويان براوه، ئاماژه به چهند به شيكى دارخورما دراوه، له وانه: أكمام، جذع النخل، طلع، قنوان، نواة، نقرة، فتيل، قطمير.

وهك چۆن له دونيادا خورما يه كيكه له به خششه كاني خواى گه وړه له سهر به نده كاني، به هه مان شيوه يه كيكه له به خششه كاني به هه شتيش، له مباره يه وه په وړه ردگار ده فهرمويت: ﴿فِيهَا فَكْهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ﴾ الرحمن/ ۶۸.

(۱۸) كوله كه ئاوى (اليقطين)

(يقطين) به هه موو پووه كيك ده وترتت كه به سهر زهويدا دريژده بيتته وه، ئه گه رچى زۆرينه ی خه لك به (كوله كه) ی ده لئين.

زۆرينه ی جوړه كاني كوله كه گه لای گه وړه يان هه يه، گولۍ نيړه و مييه به رههم دييتت و ته نها گوله نيړه كان ده نكه هه لاله (لقاح) هه لده گرن كه هه نگ بو گوله

مييه كاني ده گويزيته وه، له پاشان گوله مييه پيتراوه كان ده گوپين بو بهر. بهر ي كوله كه ئاوى به گشتى گوپى يان هيلكه يين. له ناو به ره كه دا بو شاييه ك هه يه تووه كان ده پاريزيت. بهر ي زۆر له جوړه كاني كوله كه ئاوى (يقطين) ده گه نه (۷-۱۰ كيلوگرام). له هه نديك حاله تدا كيشى كوله كه كه ده گاته (۹۰ كيلوگرام). زۆربه ی به ره كان په نكيان پرته قالليه، ئه گه رچى هه نديكيان سپى يان په نكي تريان هه يه.

كوله كه ئاوى سەرچاۋە يەكى گىرنگى پۇتاسىيۇم و ئىتامين (A)، ھەروھە تۆۋەكەنى پىرۇتىن و ئاسنىيان تىدەيە، ئەمە و ھەندىك لە كشتىاران ئەم پوۋەكە وەك ئالغى مەپ و مالات بەكاردىتن.

كوله كه ئاوى پاىيەكى ناسراۋى ھەيە لە پىزىشكى مىللىدا، چازەسەرى زۆر لە نەخۇشىيەكانە.

كوله كه (اليقطين) لە قورئانى پىرۇزدا

خوای گەورە لە ميانەى چىرۆكى "يونس" پىغەمبەردا و لە سۈرەتى (الصافات) دا دەفەر مۆيت: ﴿وَإِنَّ يُوسُفَ لِمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٩﴾ إِذْ أَتَىٰ إِلَىٰ أُولَٰئِكَ الْمَشْحُونِ ﴿١٤٠﴾ فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ ﴿١٤١﴾ فَأَلْقَمَهُ الْخَوْتُ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿١٤٢﴾ فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ ﴿١٤٣﴾ لَلَبِثَ فِي بَطْنِهِ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٤٤﴾ فَبَدَنَتْهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ ﴿١٤٥﴾ وَأَنْبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِّنْ يَقْطِينٍ ﴿١٤٦﴾ وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ مِائَةٍ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ﴾ (الصافات/ ۱۳۹-۱۴۷، واتە: بەراستى (يونس) یش لە پىغەمبەرەنە. كەچى بەرەو كەشتىيە پىر لە كەلوپەل و خەلكەكە پايكرد. ئەوسا بە ناچارى بەشدارى قورەى كرد، لەپىزى ئەوانەدا بوو كە لە قورەكەدا سەرنەكەوتن. ئىنجا نەھەنگىك قوتىدان لەكاتىكدا كە شايانى سەرزەنشت و گلەيى بوو (چونكە پىش ئەوھى خوا مۆلەتى بدات نەتەوھەكىي بەجىھىشت). خۆئەگەر لەو كەسانە نەبوايە كە تەسبىحات و يادى خوا دەكەن و نەيوتايە: ﴿پەرەردگار! ھىچ خوايەك نىيە جگە لە تۆ، پاكى و بىگەردى و ستايش شايسەتى تۆيە و من لە ستەمكارانم﴾، ئەوا لە سكى نەھەنگەكەدا دەمايەوھە تا پۇژىك كە ھەموان زىندو دەكرىنەوھ.

له وه و دوا فرېماندايه چولېيه كي بى گژوگيا و پوهه ك بېهېز و ماندوو و نه خوش. ئينجا پوهه كي كوله كي گه وره مان بؤ پېگه ياند. پاشان گه پانمانه وه و په وانه مانكرد به پېغه مبهرايه تي بؤ لاي سه د هزار كه س و زياترېش دهن (كه نه ته وه كه يه تي).

له پاستيدا نه وه لى لم چيرؤكه دا مبهسته كوله كه ناوييه كه خواى گه وره بؤ "يونس" پېغه مبهري (سه لامى خواى ليبييت) پېگه ياندوه. هه نديك له زانايان و توويانه: (يقطين) كومه ليك پوهه ك ده گرېته وه، وه ك كوله كه، تالگه و كالك و شوتى. هه نديك له پافه كارانېش بؤ نه وه چوون كه (يقطين) بريتيه له دارى هه نجير، و تراوه: پوهه كي مؤزه، يونس پېغه مبهري به كه لاكانى خوى داپوشيوه و له ژير لقه كانيدا هه ساوه ته وه و له بهر كه كي خواردوه. به لام بؤ چوونى كوى پافه كاران له سر نه وه يه كه مبهسته له (يقطين) بريتيه له كوله كه ناوى.

هه نديك له پافه كاران هه ولياندوه هوى هه لېزاردنې پوهه كي كوله كه ديارى بكن كه خواى گه وره بؤ پېغه مبهري كه ي پېگه ياند. كوى پافه كاران گه يشتنه نيمچه هاوپاييه ك له سر نه وه كه كوله كه سوودگه ليكي هه يه، له وانه: خيرايسى پوان و پېگه يشتنى، بهر كه كي به كالى و كولاوېش ده خوريت. سيفه تيكي ترېش هه يه بايه خى له وانه ي پېشوو كه متر نيبه، نه وېش نه وه يه كه ميش له پوهه كي كوله كه ناوى (يقطين) نزيك ناكه وېته وه. پېويسته ويناى نه و حال ته بكه ين ده بيت كام له نه خوشييه كان توشى پېغه مبهري خوا يونس (سه لامى خواى ليبييت) بيت نه گه ر له دواى ده رچوونى له سكي نه هه نكه كه ميش هيرشى بؤ بكات؟ له بهر نه وه ي خواى گه وره به خشنده و مېهره بانه ناكريت پېغه مبهري كه ي له سكي نه هه نكه رزگار بكات و بيخاته بهردهم ميش.

سەرچاۋەكان

۱. تەفسىرى ئاسان، بورھان محمد أمين
۲. موسوعة الإعجاز العلمي في القرآن الكريم، عبدالرحيم المارديني
۳. موسوعة الإعجاز العلمي في القرآن الكريم و السنة المطهرة، يوسف الحاج أحمد
۴. الموسوعة الذهبية في إعجاز القرآن الكريم و السنة المطهرة، د. أحمد مصطفى متولى
۵. موسوعة الإعجاز القرآنى في العلوم والطب و الفلك، د. نادية طيارة
۶. عالم النبات في القرآن الكريم، د. عبدالمنعم فهميم الهادي و د. دينا محسن البركة

تایبىنى:

ئەوپوۋەكانەى لە قورئاندا ھاتوۋە، كە بە شىكى ئەم كىتەبە، سەرچەمى بە شەكە لە كىتەبى (عالم النبات في القرآن الكريم) ۋە رەگىراۋە. جىيى ئاماژەى ھەردوو نووسەرى كىتەبە كە ئاماژەيان بە دوو دانە پوۋەكى تر كەردوۋە كە لىرە دانە نزاۋە لە بەرئەۋەى بە تەۋاۋى يەكلانە بوونە تەۋە كە ئاماژەى پوۋەكە و ئىمەش بە پىۋىستمان نەزانى باسيان بكەين، ئەوانىش: (الخط و المتكأ).